

13 СЕНЕЖНЯ 2006 г. СЕРАДА № 265 (25854) Кошт 360 рублёў Выхада 3 9 жніўня 1917 г. Наша газета ўключана ў «Залаты фонд прэсы» СНД

ЗВЯЗДА

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

Прэзідэнт паставіў задачу па выніках 2006 года дасягнуць максімальных вынікаў у рабоце эканомікі

Учора беларускі лідар прыняў з дакладам прэм'ер-міністра Сяргея Сідорскага. Прэзідэнт праінфармаваў аб сацыяльна-эканамічным развіцці Беларусі за 11 месяцаў гэтага года. ВУП за гэты перыяд павялічыўся амаль на 10 працэнтаў. Рост прамысловы вытворчасці склаў каля 12 працэнтаў.

Выконваецца даручэнне кіраўніка Беларускага павелічэнне экспарту беларускай прадукцыі. За студзеня—лістапад 2006 года паказчык дасягнуў \$16,5 млрд. і павялічыўся ў параўнанні з адпаведным перыядам мінулага года на 24,5 працэнта. Знешнегандлёвы тавараабарот перасягнуў \$33 млрд. і вырас амаль на 30 працэнтаў. Па выніках года з улікам гандлю паслугамі паказчык можа дасягнуць рэкорднага ўзроўню \$37 млрд.

Між тым сальда гандлёвага балансу застаецца адмоўным — па выніках 11 месяцаў яно складала каля \$800 млн. Ва ўрадзе па даручэнні Прэзідэнта распрацоўваецца праграма скарачэння адмоўнага сальда ў 2007 годзе. Гэта стане магчыма пры ўмове выверанай цэнавай палітыкі ў энергетычнай сферы, падкрэсліў прэм'ер-міністр.

У цэлым за 11 месяцаў у эканоміку Беларусі было інвеставана больш як \$8 млрд. Больш як 65 працэнтаў прыбытку прадпрыемстваў накіроўваюць на ўласнае развіццё.

Саюзныя парламентарыі прынялі праект бюджэту Саюзнай дзяржавы

Дакумент адобраны на 31-й сесіі Парламенцкага сходу ў Маскве.

Прадстаўляючы дакумент парламентарыям, Дзяржсакратар Саюзнай дзяржавы Павел Барадзін паведаміў, што ўнёс расійскага боку ў саюзны бюджэт запланаваны ў памеры 2,4 млрд. расійскіх рублёў і беларускага боку — 1,3 млрд. расійскіх рублёў. Акрамя таго, у даход бюджэту будуць уключаны паступленні за кошт раней выдзеленых крэдытаў з вяртання бюджэтных сродкаў Саюзнай дзяржавы за папярэднія гады. Які адзначыў Павел Барадзін, агульная сума даходаў бюджэту Саюзнай дзяржавы ў будучым годзе перасягне 4 млрд. расійскіх рублёў.

Галоўным на пасяджэнні ВДС 15 снежня ў Маскве будзе блок бюджэтных пытанняў

Аб гэтым карэспандэнту БЕЛТА паведаміў намеснік кіраўніка прадстаўніцтва Пастаяннага камітэта Саюзнай дзяржавы ў Мінску Анатоль Камісарчук.

Што датычыцца Канстытуцыйнага акта і ўвядзення адзінай валюты, то «па ўзгадненню бакоў у парадок дна маючага адбыцця пасяджэння Вышэйшага Дзяржаўнага гэтага пытанні не ўключаліся», — заявіў Анатоль Камісарчук.

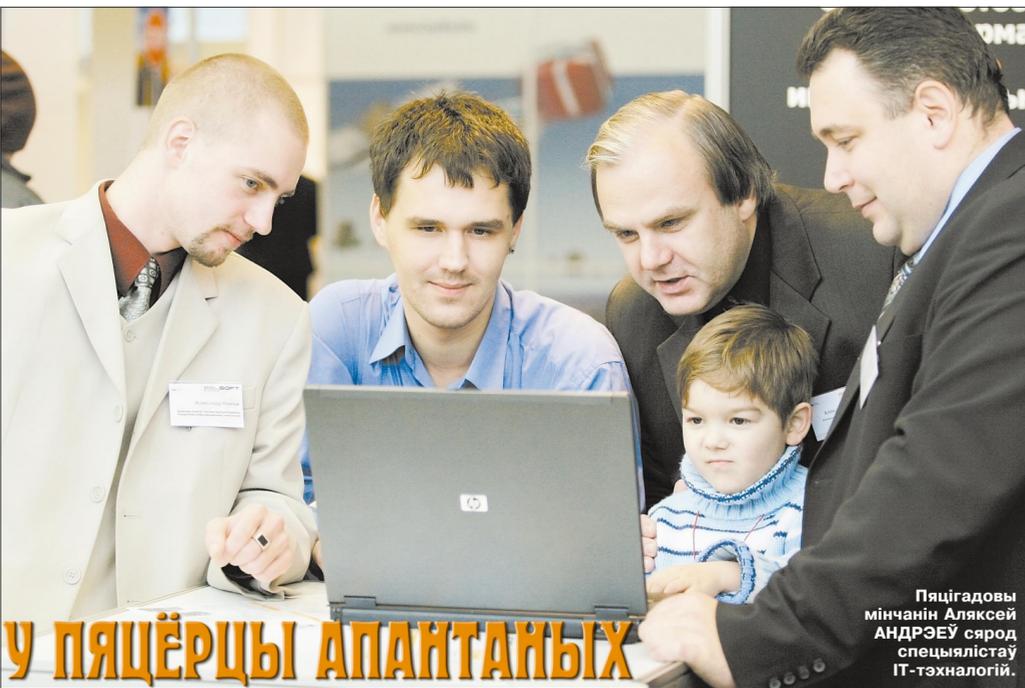
Усёго ў парадку дня пасяджэння ВДС 10 пытанняў, сярэд якіх асноўныя — праект саюзнага бюджэту на 2007 год, справаздача Савета Міністраў Саюза аб выкананні бюджэту за 2004 год і новая рэдакцыя парадку фарміравання і выканання бюджэту Саюзнай дзяржавы, адзначыў Анатоль Камісарчук.

Кангрэс ЗША фактычна рэкамендуе ўвесці эканамічныя санкцыі супраць беларусаў

Кангрэс ЗША фактычна рэкамендуе прэзідэнту Злучаных Штатаў увесці эканамічныя санкцыі супраць беларускага народа па палітычных матывах. Аб гэтым заявіў прэм'ер-сакратар Міністэрства замежных спраў Андрэй Панюк, каментуючы прынятае Кангрэсам ЗША рашэнне аб падаўжэнні тэрміну дзеяння так званых «Закона аб дэмакратыі ў Беларусі».

«Немаючы аніякіх эканамічных санкцый, калі яны будуць прыняты, уключаючы ў першую чаргу па простых грамадзянах, што самым негатыўным чынам адб'ецца на іміджы ЗША ў Беларусі. Выклікае шкідаванне тое, што Кангрэс рухаецца па старой каляіне і прадаўжае беспардонна ўмешвацца ва ўнутрыпалітычныя працэсы ў Беларусі, адкрыта заяўляючы аб намеры фінансаваць дзейнасць пэўных палітычных сіл у нашай дзяржаве».

БЕЛТА.

У ПЯЦЁРЦЫ АПАНТАНЫХ

Аляксандр Лукашэнка павіншаваў Сяпармурата Ніязова Кіраўнік беларускай дзяржавы Аляксандр Лукашэнка павіншаваў прэзідэнта Туркменістана Сяпармурата Ніязова з дзяржаўнымі святам — Днём нейтралітэту.

У віншаванні, у прыватнасці, гаворыцца, што «Беларусь зацікаўлена ва ўмацаванні супрацоўніцтва з Туркменістанам на аснове дружбы і ўзаемнай павагі».

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

Прадстаўнік Беларусі прымае ўдзел у канферэнцыі па планаванню вучэнняў НАТО

Прадстаўнік Узброеных Сіл Беларусі прымае ўдзел у пачатковай канферэнцыі па планаванню вучэнняў НАТО «Каператыў лонгбоў» і «Каператыў лансер», якая пройдзе з 11 па 15 снежня ў Тыране (Албанія).

Як паведамілі карэспандэнту БЕЛТА ў прэс-службе Міністэрства абароны, абодва вучэнні адбудуцца ў 2007 годзе ў рамках праграмы НАТО «Партнёрства дзеля міру» на тэрыторыі Албаніі. Гэтыя вучэнні з'яўляюцца асноўнымі мерапрыемствамі Індывідуальнай праграмы партнёрства Рэспублікі Беларусь і НАТО на 2006—2007 гады.

На пачатковай канферэнцыі ў Тыране прадстаўнік беларускага ванага вядомства будзе вырашаць пытанні, якія датычацца ўдзелу беларускіх ваеннаслужачых у гэтых міжнародных вучэннях. У прыватнасці, ён прыме ўдзел у распрацоўцы задуму вучэнняў. Таксама будзе вызначана колькасць асабовага складу, што будзе прысягацца да вучэнняў, і распрацаваны падрыхтоўчыя дакументы.

Алег ЛІЦКЕВІЧ, БЕЛТА.

«НАС У МАМАЧКІ МНОГА...»

ладзчанскі, Валожынскі, Старада-рожскі, Нясвіжскі, Пухавіцкі, Слуцкі, Чэрвеньскі, Уздзенскі і горад Жодзіна. Выхоўваецца ў сям'ях па пяцёра дзяцей, у дзюях — шасцёра і ў адной — сямёра.

На ўрачыстым прыёме ў гонар шматдзетных маці Міншчыны першы намеснік старшыні аблвыканкама Леанід КРУПЕЦ заўважыў, што ўзнагароджанне маці, якіх дастойна выхоўваюць сваіх дзяцей, стала добрай традыцыяй. І колькасць прадстаўленых да высокай узнагароды, з кожным годам расце.

Зараз на тэрыторыі Мінскай вобласці пражывае каля 140 тысяч сям'яў, і толькі 6,5 працэнта з іх, а менавіта каля 9 тысяч з'яўляюцца шматдзетнымі. Згодна з Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, у Мінскай вобласці ўжо ўзнагароджаны 1024 шматдзетныя маці, якія нарадзілі і выхавалі 5 і болей дзяцей. Толькі сёлета ардананоснымі сталі 76 жанчын.

Паводле слоў старшыні камітэта па працы і сацыяльнай абароне Міноблвыканкама, намесніка старшыні абласнога Савета жанчын Алы МІКАЛУЦКАЙ, узнагароджаныя маці атрымліваюць матэрыяльную дапамогу ад мясцовых органаў улады — у памеры 5 бюджэтных працягнутага мінімуму, а з рэзервовага фонду аблвыканкама — у памеры 5 базавых велічын. Акрамя гэтага, каштоўны падарунак дораць прадпрыемства, на якіх працуюць маці або бацька.

— Як бы добра ні клапатлася пра сям'ю дзяржава, сям'я найперш сама павінна клапаціцца пра сябе, паколькі ўтрыманства не-

дапушчальнае, — адзначае Ала Вялічкіна. — Калі ж добрая, трывалая сям'я, якая, скажам, апынулася ў складанай жыццёвай сітуацыі, але не мае права на атрыманне адраснай сацыяльнай дапамогі, мы падтрымаем яе. Вось адзін са свежых прыкладаў: для бараўнянскай сям'і з адным дзіцём пасля натуральнага трохі па ініцыятыве старшын Міноблвыканкама Мікалая Дамашкевіча быў пабудаваны дом, набыты аўтамабіль «Жыгулі», бытавая тэхніка і спартыўны інвентар...

Дарчы, мне прыемна паведаміць, што для акупіравання штогадовай каляднячай ачэпкі «Нашы дзеці» губернатара распараліўшы выдзеліць сёлета на падарункі дзецям грашовыя сродкі ў два разы больш, чым летась... Святлана БАРЫСЕНКА.

НАН Беларусі: праект Літвы па могілным радыёэфектыўных адходаў не ўлічвае дзюекую ў свеце нормы

Аб гэтым сведчыць спецыяльнае навуковае даследаванне, праведзенае Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі, заявіў сёння ў інтэр'ю карэспандэнту БЕЛТА старшыня Прэзідыума НАН Міхаіл Мясніковіч.

Калі на гэтым праекце будзе выкарыстана запланаваная тэхналогія, то гэта не выключыць міграцыю праз некаторы час радыёнуклідаў у паветра і ў падземныя воды. Такім чынам усё ваданосныя гарызонты, уключаючы тыя, што падсілкоўваюць беларускія вадасховішчы, рэкі і якія выкарыстоўваюцца ў якасці пітной вады, могуць змяшчаць у пэўнай канцэнтрацыі радыёнукліды, што небяспечна для здароўя чалавека», — растлумачыў старшыня Прэзідыума НАН.

Старшыня Прэзідыума НАН, спасылкаючыся на разлікі беларускіх вучоных, падкрэсліў: «Калі будзе выкарыстаны могілны ў тым праекце, які плануецца, то нават праз 100 гадоў радыёактыўны фон будзе вышэйшы, чым той, які атрымала Беларусь ад чарнобыльскай аварыі».

Сябраваць рэгіёнамі выгадна

У Магілёве адбылося пасяджэнне Міжпарламенцкай камісіі Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Беларусі і Савета Федэрацыі Федэратыўнага сходу Расіі.

Парламентарыі дзюях краін абмеркавалі супрацоўніцтва беларускіх і расійскіх рэгіёнаў. Сёлета тавараабарот паміж Беларуссю і Расіяй павялічыўся больш чым на 30 працэнтаў. Напрыклад, Магілёўшчына супрацоўнічае з 80 расійскімі рэгіёнамі. І, паводле статыстыкі, за 9 месяцаў тут наганявалі амаль на мільярд долараў. Асабліва плённа ідзе супрацоўніцтва з Масквой: кожны пяты доллар у тавараабароце прыпадае на расійскую сталіцу.

Расіяне хочучь набываць беларускія будматэрыялы, цэмент, ліфты, а таксама запрашаюць на працу кваліфікаваных будаўнікоў. Беларусы зацікаўлены ў расійскіх інвестыцыях. Пакуль жа расіяне займаюць у Магілёўскай вобласці сярэд інвестары толькі чввёртую пазіцыю, наступныя прадстаўніцтва заходніх краін. Парламентарыі лічаць, што патрэбен закон пра павяшчэнне супрацоўніцтва, каб сябраваць рэгіёнамі было эканамічна выгадна. На пасяджэнні Міжпарламенцкай камісіі таксама ішла размова пра стварэнне ўмоў для рэалізацыі роўных правоў грамадзян Беларусі і Расіі на тэрыторыі Саюзнай дзяржавы. Галоўная ідэя: каб беларусы не адчувалі сябе замежнікамі ў Расіі, а расіяне, у сваю чаргу, — у Беларусі. Аднак вырашэнне ўсіх праблем, падкрэслілі парламентарыі, будзе залежыць ад інтэнсіўнасці будаўніцтва Саюза Беларусі і Расіі.

Алена КАЗЛОВА.

На аукцыонныя торгі 19.12.2006 г. выставлена прадзюцвенная база в д. Кулакі Солигорского р-на в составе: мастерских (512,9 и 301,1 кв.м.), склада материалов (468,2 кв.м.), гаража (324,8 кв.м.), диспетчерского пункта (124,9 кв.м.), склада металлического (122,1 кв.м.), котельной (69,8 кв.м.), проходной (18,5 кв.м.), заправки (15,6 кв.м.). Пл. зем. участка – 1,5518 га. Нач. цена – 340 000 000 бел. руб.

КОНТАКТНЫЕ ТЕЛЕФОНЫ: (8017) 2246134, (801710) 20243. САЙТ В ИНТЕРНЕТЕ: WWW.RLT.BY

Увага! Вышук!

ЗБІЎ ЧАЛАВЕКА І ДАЎ ДРАПАКА

У Мінску невядомы пакуль вадзіць аўтамабіль «Форд Транзіт» на пешаходным пераходзе збіў жанчыну і знік.

Як паведаміў «Звяздзе» старшы інспектар аддзела ДАІ Савецкага раёна сталіцы Дзмітрый МАРОЗЭВ, трагічнае здарэнне адбылося 11 снежня на праспекце Пушкіна насупраць дома № 64 прыкладна ў 16 гадзін 30 хвілін. Жанчына памерла ад нанесенай траўмы на месцы аварыі. Вадзіцель уцёк. Міліцыя мае прыкметы аўтамабіля. Гэта «Форд Транзіт» белага колеру з высокім дахам. У машыне зламаны бампер і абліцоўка прыздэна часткі. Дзяржаўна-інспекцыя просіць усіх вадзіццоў ДТЗ, а таксама асоб, якія бачылі аўта з памянёнымі прыкметамі, неадкладна патэлефанаваць па нумарам: (8-017) 222-17-17, 222-08-47 альбо 02.

Варта нагадаць, што ўцекачу паражжае крмінальнай адказнасць: да 3 гадоў пазбаўлення волі.

Мікола ДЗЯБЕЛА.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПДЗЕЙ

50 ТЫСЯЧ ЗА ГАЛАВУ ЗАБОЙЦЫ ПРАСТАВІТАК

Менавіта такую ўзнагароду прапанаваў брытанскія ўлады за дапамогу ў затрыманні серыйнага маньяка, ахвярамі якога сталі тры праставіткі з горада Іпсвіч.

2, 8 і 10 снежня паліцыя графства знайшла трупы трох жанчын — Гемы Эдамс (25 гадоў), Тані Нікол (19 гадоў) і Энелі Элдэртан (24 гады). Усе яны з'яўляліся прадстаўніцамі самай старажытнай прафесіі. Тым часам працягваюцца пошукі яшчэ адной жанчыны — Палуы Кленел (24 гады), якая знікла без звестак увечары 9 снежня. На дапамогу мясцовым паліцыісім прыбыў афіцэр Дэйв Джонстан, які ўзначальвае падраздзяленне Скотланд-Ярда па даследаванні цяжкіх злачынстваў. У пошуках удзельнічае больш за 100 прадстаўнікоў праваахоўных органаў, квартал чырвоных ліхтары Іпсвіча патрулююць умоцненыя нарады паліцэйскіх, дадатковыя сілы прыбываюць з Норфалка.

ІЗНОЎ У БАГДАДЗЕ УЗРЫВАЮЦЬ

Учора раніцай у іракскай сталіцы адбыліся чарговыя выбухі з чалавечымі ахвярамі.

Спачатку ўзарваўся аўтамабіль каля паліцэйскага ўчастка. Потым тэрарыст-самазабойца падараў грузавік з выбуховым рэчывам. Загінуў 57 чалавек, каля 150 чалавек атрымалі раненні. Тэрэкт адбыўся на плошчы Тайран, дзе знаходзіцца некалькі міністэрстваў. Ахвярамі сталі ў асноўным шыцкія рабочыя, якіх смяротнік прыманіў да аўтамабіля прапановай падзарабіць. Пасля выбуху па людзях, якія беглі, адкрылі агонь са стралковай зброі. Таксама прагучалі два выбухі, накіраваныя супраць паліцэйскіх патрулёў, у выніку якіх загінулі два паліцэйскія і сем цывільных асоб.

А ЧЭРГІ РАСТУЦЬ...

Вадзіцелі-дальнабойшчыкі, якія ездзяць у шматкіламетровых чаргах па мяжы Латвіі і Расіі, учора ў знак пратэсту супраць бідзейнасці латвійскіх уладаў заблакіравалі пад'язныя шляхі да мяжы РФ у раёне горада Лузда.

Вадзіцелі перакрылі шашу, якая вядзе да КПП «Церахава», і патрабавалі тэрміновага вырашэння транзітнага крызісу. У сваю чаргу жыхары горада выказалі сваё абурэнне дзеяннямі дальнабойшчыкаў і абя-

цалі правесці свае акацы пратэсту. Як вядома, чэргі з грузавых аўтамабіляў, якія чакаюць мытнага агляду, стаяць на мяжы дзюех краін са жніўня. 30—40-кіламетровыя чэргі шкодзяць экалогіі Луздзенскага раёна, і мясцовыя ўлады паражжаюць, што перакрываюць пад'язныя шляхі да мяжы.

АРКТЫКА ЗАСТАНЕЦА БЕЗ ЛЁДУ?

Арктычныя льды амаль поўнасцю растагнуць да 2040 года. Гэта адбудзецца, калі чалавецтва не спыніць сучасныя маштабы выкідаў у атмасферу газу, якія выклікаюць «парніковы эффект», сцвярджаюць аўтары даследавання, вынікі якога публікуе Geophysical Research Letters.

Вучоным з дапамогай камп'ютарных мадэляў паспрабавалі спрынаваць будучае становішча льду ля паўночных берагоў Канады. Адпаведна адной такой мадэлі, у 2040 годзе застацца толькі невялікі ўчастак вечнага льду каля паўночнага ўзбярэжжа Канады і Грэнландыі. Адкрытая водная паверхня паглынае значна большую колькасць цяпла, чым лёд, а гэта азначае, што ўчасткі акіяна, якія вызваліцца ад лёднага покрыва, будуць больш стымуляваць працэс пацяплення клімату. Гэта рэзка паскорыць працэс кліматычных змен. Мадэль прагнозу сведчаць аб тым, што праз 20 гадоў хуткасць скарачэння колькасці арктычных льдоў павялічыцца ў 4 разы.

РОЗГАЛАС

БЕНЗІН ПАДАРАЖАЎ

З 12 снежня канцэрнам «Белнафтахім» устаноўлены новыя рознічныя цэны на нафтапрадукты, што рэалізуюцца праз аўтазаправачныя станцыі.

Паводле інфармацыі «Белнафтахіма», рознічныя цэны на гэтыя нафтапрадукты павялічыліся на 4,5—4,8 працэнта. Такім чынам, цяпер кошт літра бензіну А-76 (Н-80) складае 1400 рублёў (рост на 4,5 працэнта), А-92 — 1760 рублёў (4,8 працэнта), А-95 — 2000 рублёў (на 4,7 працэнта), дызельнага паліва — 1400 рублёў (на 4,5 працэнта).

Ігар ГРЫШЫН.

АДЗІН СЕЗОН ЗАКАНЧАЕЦА, ДРУГІ — РАСПАЧЫНАЕЦА

Згодна з Правіламі вядзення паліўнічай гаспадаркі і палівавання, з 15 снежня ў краіне «стартуе» чарговы зімовы сезон палівавання на самоў высакароднага алены, а таксама на дзіка.

У першым выпадку дазваляецца селекцыйнае і трафейнае паліваванне на працягу сутак з падыходу і засады. Што датычыцца дзіка, дык да здабычы дазваляюцца жывёлы любога полу і ўзросту, акрамя свінаматак — важакоў статка — ружэйным спосабам з засады, а таксама з вышак на працягу сутак. І на самоў высакароднага алены, і на дзіка паліваванне будзе дазволена да 15 студзеня наступнага года.

Сяргей РАСОЛЬКА.

ПА ФАКТУ НЕСАПРАЎДНАГА МІНІРАВАННЯ ПОВЕЗДА «МАСКВА—ФРАНКФУРТ-НА-МАЙНЕ»

Аддзелам дасяння папярэдняга расследавання Ленінскага РАУС Брэста ўзбуджана крмінальная справа адносна 19-гадовага мінчаніна, які паведаміў аб несапраўдным мініраванні поезда.

Як паведамілі карэспандэнту БЕЛТА ў Ленінскім РАУС Брэста, на мінулым тыдні мінчанін звярнуўся ў Генеральнае консульства Рэспублікі Польшчы ў Брэсце з заявай аб тым, што 7 снежня на тэрыторыі Польшчы будзе узарваны адзін з вагонаў поезда «Масква—Франкфурт-на-Майне». Беларускія праваахоўныя органы і сапёры дастаналі правяральні поезд на брэсцкім вакзале, але ўзруйнага ўстройства не выявілі, пасля чаго састаў рушыў у напрамку Варшавы. Цяпер «зламынівак» знаходзіцца ў следным залатары. За такое «свавольства» мінчаніну паражжае пакарэнне ў выглядзе пазбаўлення волі тэрмінам да пяці гадоў.

ДЗЕЦІ ЗАСТАЛІСЯ БЕЗ НАГЛЯДУ...

Двое дзетак сталі ахвярамі пажару ў вёсцы Усяжа Смалевіцкага раёна.

Паводле інфармацыі Мінскага абласнога ўпраўлення МНС, маці трох- і двухгадовага галічковага пайшла на працу ў суседнюю вёску і там жа засталася начаваць у сяброў. Дзеці засталіся пад наглядам бабুলі, бо галічкова хварэлі і ў дзюях іх не адраўлілі. З раніцы жанчына, пакуль унуці спалі, зачыніла іх у доме і пайшла ў бліжэйшую вёску па гаспадарчых справах. А калі вярнулася, дом паліў, на месцы працавалі выратавальнік-пажарны Іх, убачыўшы агонь, выклікалі суседзі. На жаль, выратаваць дзяцей на гэты момант надале ўжо не было... Згодна з папярэднімі данымі, прычынай пажару можа стаць самаробны электрангравальны прыбор.

З пачатку года ў Мінскай вобласці адбылося 10 пажару з гібельлю непаўналетніх, у трох выпадках семі і страцілі адрозу па двое дзяцей. Таму, дарослыя, калі вы сабраліся выйсці з дому нават на пяць хвілін, усё роўна лепш не пакідаць дзяцей адных. Патлумачце ім, да чаго можа прывесці свавольства з агнём і, галоўнае, раскажыце, як ім трэба дзейнічаць у выпадку пажару ці надзвычайнай сітуацыі.

Сяргей РАСОЛЬКА.

ДА ВЕДАМА ЧЛЕНАЎ САВЕТА РЭСПУБЛІКІ НАЦЫЯНАЛЬНАГА СХОДУ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 14 снежня 2006 г. у 14.00 у зале пасяджэнняў Савета Рэспублікі (вул. Чырвонаяармейская, 4) праводзіць работу пятая сесія Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь.

Настоящим уведомляем, что внеочередное собрание акционеров ОАО «Пивзавод Оливария» состоится 27 декабря 2006 года в 14.00 в конференц-зале ОАО «Пивзавод Оливария» по адресу: город Минск, проспект Машерова, дом 19.

Форма проведения собрания акционеров – собрание. Регистрация акционеров для участия во внеочередном собрании ОАО «Пивзавод Оливария» будет осуществляться 27 декабря 2006 года с 12.50 до 13.50 в помещении конференц-зала ОАО «Пивзавод Оливария» по адресу: г. Минск, проспект Машерова, дом 19.

Повестка дня внеочередного собрания акционеров: 1. Об утверждении итогов открытой подписки на дополнительные акции ОАО «Пивзавод Оливария» третьей эмиссии; 2. Об утверждении решения о выпуске дополнительных акций ОАО «Пивзавод Оливария» третьей эмиссии; 3. Об увеличении уставного фонда ОАО «Пивзавод Оливария»; 4. Об утверждении изменений в устав ОАО «Пивзавод Оливария»; 5. О предоставлении безвозмездной (спонсорской) помощи. Список лиц, имеющих право на участие во внеочередном собрании акционеров ОАО «Пивзавод Оливария» 27 декабря 2006 года, составлен на основании реестра акционеров ОАО «Пивзавод Оливария» по состоянию на 6 декабря 2006 года.

Материалы к внеочередному собранию акционеров ОАО «Пивзавод Оливария» от 27 декабря 2006 года будут представлены для ознакомления акционерам с 22 декабря 2006 года на информационном стенде в административном здании ОАО «Пивзавод Оливария» по адресу: г. Минск, проспект Машерова, дом 19.

При себе необходимо иметь паспорт или документ, подтверждающий полномочия на участие в собрании (доверенность).

СВЯТА НА ПАРОЗЕ

У магазінах у разгар перадавагодні гандаль, а ў Мінску ўвечары 12 снежня адбылося пробнае ўключэнне святочнай ілюмінацыі.

ФОТА БЕЛТА.

Пытальнік За выхад з грамадзянства малдаване бяруць каля 250 долараў Робіцца ўсё магчымае, каб зрабіць гэту працэдuru для ўнукаў заяўніцы бясплатнай

У мяне вельмі вялікая просьба да вашай газеты. Я жыю адна, выхоўваю двух унукаў, якія пражывалі ў Рэспубліцы Малдова. Яны былі вывезены іх маці, а маёй дачкой, у Маскву, паколькі работы ў Малдове не было. А там іх маці знікла ў невядомым накірунку, бацька кінуў дзяцей яшчэ да выезду ў Маскву. Ім дапамаглі добрыя людзі, масквічы, а затым патэлефанавалі мне ў Беларусь. Я дала згоду, і міліцыя прывезла дзяцей да мяне. І вось унукі жывуць са мной 10 гадоў, з 1996 года я ўзяла апякунства над імі. Атрымаць жа грамадзянства не могуць. Дакументы ўсе сабраныя, знаходзяцца ў пашпартным стале г. Калінкавічы. Дзеці здаровыя, штогод прадзюць медагляд. Прашу дапамагчы, бо дзеці-сіроты не змогуць нікуды паступіць без грамадзянства.

Марыя Васільеўна ЗАБІКА, в. Траець Калінкавіцкага раёна
Перад тым, як накіраваць ліст жанчыны ў аддзел па грамадзянству і міграцыі Калінкавіцкага РАУС, мы патэлефанавалі выканаўчай абавязкі начальніка аддзела Таццяне Крэс. Пасля атрымання афіцыйнага рэагавання зноў звязаліся з Таццянай Васільеўнай, пра што мы пагаворым крыху ніжэй. Спачатку працэдуем адказ.
«Улічваючы, што неўаўналетнія Бучко Ганна Валер’еўна і Бучко Іван Валер’евіч прыбылі з Рэспублікі Малдова без дакументаў, якія пацвярджаюць іх выбыццё на пастаяннае месца жыхарства ў Рэспубліку Беларусь, упраўленне па грамадзянству і міграцыі УУС Гомельскага аблвыканкама 13.11.2006 года накіравала заплыт ў Дэпартамент інфармацыйных тэхналогій у Рэспубліку Малдова для пацвярджэння факту іх выгіскі з Рэспублікі Малдова, а таксама (не) прыналежнасці Бучко Ганны Валер’еўны, Бучко Івана Валер’евіча да грамадзянства Рэспублікі Малдова. Пры атрыманні поўнай інфармацыі будзе разгледжана пытанне аб атрыманні вышэйназванымі грамадзянамі дазволу для пакідання на пастаяннае месца жыхарства ў Рэспубліку Беларусь».

У прынцыпе ў гэтай паперы даецца адказ па сутнасці пастаўленага Марыяй Васільеўнай пытання адносна прадастаўлення яе ўнукам беларускага грамадзянства — робіцца ўсё магчымае. Аднак мы палічылі неабходным зраз падтрымаць жанчыну хоць бы маральна — жывым словам, а не радкамі сухога рэагавання (хоць па сутнасці, патурымся, у ім дадзены адказ).

— Мы вельмі добра ведаем гэту гісторыю, яе нельга чытаць без слёз, — сказала ў гутарцы з журналістам «Звязды» выканаўчая абавязкі начальніка аддзела па грамадзянству і міграцыі Калінкавіцкага РАУС Таццяна Крэс. — Але справа ў тым, што ў Малдове толькі за выхад з грамадзянства трэба афіцыйна заплаціць каля 250 долараў (у нас, напрыклад, гэта працэдурна каштуе 155 тысяч рублёў плюс 15,5 тысячы рублёў за афармленне пашпарта для выезду за межы Рэспублікі Беларусь). Прычым грамадзянін, які пажадаў выйсці з грамадзянства Малдова, павінен асабіста паехаць туды па дакументы. Зразумела, ні грошай на гэта, ні на дарогу ў Марыі Васільеўны няма. Таму зараз робіцца ўсё магчымае, каб выканаць патрэбную працэдuru для ўнукаў жанчыны бясплатна. Сітуацыю ускладняе тое, што Малдова часам можа нават не рэагаваць на нашы афіцыйныя заплыты, у лепшым выпадку даючы стандартны адказ: працэдuru платная, адказваць не будзем (прычым гэта датычыцца не толькі згаданай сітуацыі з выходам з грамадзянства Рэспублікі Малдова).

Як паведаміла далей Таццяна Васільеўна, у школе пайшлі насустрач дзецям — згодна з адпаведнай просьбай ім па заканчэнні навучальнай установы будучы выдадзены школьныя атэстаты.

Безумарны медаль можна было знайсці толькі па спісах узнагароджаных...

У 1947 годзе мне быў уручаны медаль «За Перамогу над Германіяй у Вялікай Айчыннай вайне 1941—1945 гг.». Але ў 1964 годзе быў пажар і мой дом згарэў, а разам з ім і ўсе дакументы. Куды я толькі ні звертаўся па гэтым пытанню, пускоўна адзін адказ — такіх даных не маем. Але ж недзе павінен быць архіў Ветрынскага ваенкамата, дзе медаль уручаўся, павінен у ім быць запіс аб ўзнагароджанні?

Сяргей Пятровіч ФІЯЛКА, в. Аўдзёва Полацкага раёна.
Трэба заўважыць, што Сяргей Пятровіч разам з заплытам дастаў у рэдакцыю літаральна стос копій адказаў з афіцыйных крыніц, куды з аналагічным пытаннем за апошні час звярталася яго дачка: з дзяржаўнай установы «Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь», упраўлення рэгістрацыі і архіўных фондаў Федэральнай службы бяспекі Расійскай Федэрацыі (куды заява ад дачкі была даслана з Адміністрацыі Прэзідэнта Расійскай Федэрацыі), а таксама з Цэнтральнага архіва Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі ў Падольску... Сапраўды, па сутнасці пытанні — факта ўзнагароджання медалём — у іх не ўтрымліваецца ніякіх дакладных звестак. Ці ёсць шанец пацвердзіць гэта зараз? Мяркуюць самі па нашаму адказу, які нам дапамагі падрыхтаваць спецыялісты ўзнагароднага аддзела галоўнага ўпраўлення кадраў Міністэрства абароны.

Медаль «За Перамогу над Германіяй у Вялікай Айчыннай вайне 1941—1945 гг.» быў заснаваны 9 мая 1945 года. Першымі — па меры выбару медалёў — яго атрымлівалі нядаўнія франтавікі, крыху пазней медаль пачалі ўручаць і ў тыле — работнікам абаронных прадпрыемстваў і інш. Але справа ў тым, што згаданы медаль — безумарны, г.зн. на ім адсутнічае нумар, па якому ў архіве можна было б даведацца: каму і калі ўзнагарода ўручалася. Застаецца яшчэ адзін шлях — спісы ці загады на ўзнагароджанне. Аднак копіі адказаў, дасланых нам разам з лістом, сведчаць, што такіх звестак у шэрагу афіцыйных крыніц не маецца...

Дарэчы будзе сказаць, што нават калі б атрымалася знайсці патрэбныя спісы ці загады, сам медаль (ці дублікат) унарад ці быў уручаны, паколькі гэты ўзнагарода ўжо неіснуючай краіны. У лепшым выпадку можна было б весці гаворку толькі аб атрыманні адпаведнага пасведчання.

Аўтаамагар

ЗАПАВЕТНАЯ ДАВЕДКА

У якіх сталічных паліклініках можна атрымаць медыцынскую даведку для навуачна-аўтаамагар?

Сяргей САТОР, г. Мінск
Да нядаўняга часу медыцынскія даведкі будучым і «дзеючым» вадзіцелям выдаваліся толькі ў 24-і паліклініцы Мінска. А паколькі «прэзэдэнтаў» на гэты дакумент у сталіцы апошнім часам стала вельмі многа, то ў памяншанай паліклініцы ўтвараліся даўжэзныя чэргі. Цяпер вадзіцелі і курсанты аўташколы могуць атрымаць запаветную даведку не толькі ў 24-і паліклініцы, але і па месцы жыхарства. Такія даведкі, у прыватнасці, выдаюць: паліклініка № 1 (Цэнтральны раён), паліклініка № 2 (Фрунзенскі раён), паліклініка № 3 (Кастрычніцкі раён), паліклініка №6 (Ленінскі раён), паліклініка № 14 (Партызанскі раён), паліклініка № 21 (Заводскі раён), паліклініка № 28 (Першамайскі раён), паліклініка №

32 (Маскоўскі раён), паліклініка № 34 (Савецкі раён). Студэнты прыходзяць адмысловаму медыкамісію ў «свай» паліклініцы № 33.

Аўтагараскоп

АСЦЯРОЖНЕЙ НА ПЕРАКРЫЖАВАННЯХ!

13 снежня вадзіцелям рэкамендуецца пачынаць толькі важныя справы, паколькі іх дзевядзеца дзевядзі да канца. Небяспечна на дарозе ўяўляюць людзі, якія забываюць аб асабістай адказнасці і падаюцца настрою тоітопу. У сярэдзіне дня павышаецца верагоднасць сутыкнення з жывёламі.

14 снежня небяспечныя сітуацыі могуць узнікнуць падчас правядзення спартыўных мерапрыемстваў. У другой палове дня магчымы дарожна-транспартныя здарэнні з удзелам буйнагабарытнага транспарту, асабліва пры выезде на сустрэчную паласу.

15 снежня вялікая верагоднасць узнікнення аварыі з-за рызыкаў непаводнага пешаходаў. У другой палове дня асабліва небяспечна трэба працягнуць чаргу на нергулоемых перакржываннях дарог.

16 снежня на працягу ўсяго дня трэба працяваць максімум увага. Такія даведкі, у прыватнасці, выдаюць: паліклініка № 1 (Цэнтральны раён), паліклініка № 2 (Фрунзенскі раён), паліклініка № 3 (Кастрычніцкі раён), паліклініка №6 (Ленінскі раён), паліклініка № 14 (Партызанскі раён), паліклініка № 21 (Заводскі раён), паліклініка № 28 (Першамайскі раён), паліклініка №

Прамая лінія «САЦЫЯЛЬНЫ ПАКЕТ» У ЗВЯЗЦЫ З УЗНОСАМІ

На пытанні чытачоў нашай газеты адказвае намеснік кіраўніка Фонду сацыяльнай абароны насельніцтва Міністэрства працы і сацыяльнай абароны Наталля Мікалаеўна ШАЎЛОЎСКАЯ

(Заканчэнне. Пачатак у нумарах за 9 і 12 снежня.)

— Знаеце, казала, што чалавек з нізкай пенсіяй можа звярнуцца ў Фонд сацыяльнай абароны насельніцтва з просьбай аказаць матэрыяльную падтрымку. Ці так гэта?

Аляксандра Пятроўна ГРЫНЬКО, г. Гомель

— З просьбай аб аказанні аднаразавай матэрыяльнай дапамогі маламедычным пенсіянерам могуць звяртацца ў раённым упраўленні па працы і сацыяльнай абароне. Прычым пытанне, мае пенсіянер патрэбу ў падтрымцы ці не, вырашаецца толькі там. Са свайго боку Фонд сацыяльнай абароны насельніцтва проста фінансуе выдаткі на прадастаўленне такой дапамогі.

— Удакладніце, з якой сумы вылічваецца памеры «бальнічных»: толькі з акладу ці з усяго заробку цалкам, з улікам надбавак і штоквартальных прэмій?

Андрэй СТАЦЭНКА, Жлобінскі раён

— Нагадаю, што рабочыя дні і гадзіны, якія прыпадаюць на першыя 6 дзён часовай працаздольнасці, аплачваюцца ў памеры 80, а астатнія дні і гадзіны хваробі — у памеры 100 працэнтаў ад сярэдняга заробку. Прычым пад заробкам маюцца на ўвазе ўсе віды аплаты працы, на якія налічваюцца страхавыя ўзносы — і ў тым ліку аклад, надбаўкі, штоквартальныя ці штомесячныя прэмii. Аднак тут не бя-

руцца пад увагу аднаразаковыя прэмii, да прыкладу, да прафесійнага свята ці юбілею, матэрыяльная дапамога і сацыяльныя выплаты.

— З 1 ліпеня быў пераведзены на кантракт, у сувязі з чым адбылося павелічэнне маёй зарплаты. Пры гэтым з 18 па 24 ліпеня я знаходзіўся на «бальнічным». Як ён павінен быць аплачваюцца?

Алег Васільевіч, г. Мінск

— Па агульным правілу памер «бальнічнага» вылічваецца зыходзячы з сярэднядзённага (або сярэднегадзіннага) заробку за 2 календарныя месяцы перад тым месяцам, калі наступіла часовай працаздольнасць. Калі ж у работнікаў на працягу 2 месяцаў, што пярэдрэчылі хваробе, ці ў месяцы наступлення хваробы адбыліся прыём або перавод на іншую работу, павелічэнне тарыфнай стаўкі (акладу) без уліку надбавак і павышэнняў, змяненне формы аплаты працы, то дапамога па часовай працаздольнасці вылічваецца за перыяд работы з дня пералічэння змяненняў і да дня выхаду на «бальнічны». Аднак варта заўважыць, што ў сувязі з пераводам на кантракт сам ваш аклад не павялічыўся, а было проста ўведзена павышэнне да яго. Такім чынам, дапамога па часовай працаздольнасці павінна быць разлічана зыходзячы з сярэднядзённага заробку за май і чэрвень.

Сяргей ГРЫБ.

— Пасля выхаду на пенсію ўладкаваўся працаваць, аднак праз тры месяцы з пенсіі пачалі вылічваць нібыта «пералішту» толькі на той падставе, што мой індывідуальны каэфіцыент складае 1,6. Наколькі гэта правільна? І ці не здаецца вам, што падобная сітуацыя ўзнікае не па маёй віне, а, значыць, я не павінен несці ніякай адказнасці?

Анатоль Міхайлавіч, г. Мінск

— Згодна з Законам «Аб пенсійным забеспячэнні» працуючы пенсіянерам не выплачваецца частка пенсіі, разлічаная з выкарыстаннем індывідуальнага каэфіцыенту заробку звыш 1,3. І гэтым жа законам на работадатца і пенсіянера ўскладзены абавязак паведамлення ў органы, што прызначаюць і выплачваюць пенсію, аб наступленні пенсіянера на работу.

Прычым работадатца павінен накіраваць такое паведамленне на працягу 5 дзён пасля прыняцця на работу пенсіянера. Калі ж гэтага не адбылося, можа ўтварыцца пералічана пенсіі, а пералічаная сума падлягае вяртанню. У такіх варунках з работадатца гэта сума спісваецца ў бяспсрочным парадку. А вось пенсіянер можа кампенсаваць пералічана добраахвотна, або з яго пенсіі, па расійскай камісіі па прызначэнню пенсіі, будучы рабіцца ўтрыманні — у памеры не больш чым 20 працэнтаў пенсіі штомесячна.

Сяргей ГРЫБ.

Мне так хочацца, Асабістае каб свяціліся вокны...

Добры дзень, паважанна сабраўка «Звязда». Так, сапраўды саброўка, бо да цябе звяртаюцца чытачы з усімі сваімі жыццёвымі непадахамі. Ты і паспачуваеш, і дасі добрую параду, і дапаможаш у цяжкаму хвілінку.

Вось і я, твая чытка, вырашыла звярнуцца па дапамогу. Да цябе і да ўсіх чытачоў. А бяда мая — у маёй адзіноце. Я засталася ўдавою. Муж памёр раптоўна. Я засталася з двума сынамі. Спачатку было, як кажуць, свежае гора. Трэба было паднімаць дзяцей, вучыць, адпраўляць іх у жыццёвую дарогу. Старэйшы сын заканчваў службу ў арміі. Малодшаму было адзінаццаць гадоў. За паўсядзённымі клопатамі я не звяртала ўвагу на сябе. Кляпцілася пра дзяцей і думала, што мая сям’я і будзе са мной заўсёды. І для таго, каб звярнуць увагу на другога мужчыну, у мяне не было нават і думкі. Хоць старэйшы сын быў за мяне мудрайшы. Праз гады два пасля смерці бацькі ён мне сказаў: «Мама, ты яшчэ маладая, выходзь замуж. Усё жыццё мы ж з табой не будзем. Знойдзем свае дарогі, раз’едземся, застанешся адна». Але і тады я не звярнула ўвагу на яго словы. Не паверыла, што так можа скласціся мой лёс, што і сапраўды застануся адна ў сваёй трохкапавай кватэры. Але на самой справе так яно і здарылася. Старэйшы сын ажаніўся і паехаў жыць у іншы горад. Малодшы закончыў школу і таксама паехаў вучыцца далей. Я ж засталася адна. Адна, сам-насам са сваёй адзінотай і смуткам. Хаджу на працу, і праца мне здаецца раем. Бо там я не адна, там мае саброўкі па працы, там працуючыя клопаты. Але заканчваецца рабочы дзень і ўсе спяшаюцца дадому. Бо там чакаюць сем’і, іх любія і каханыя. А мне спяшацца няма куды, няма ніхто не чакае. І ў гэтыя цёмныя вечары вокны маёй кватэры становяць цёмныя і журботныя...

Ведаю, што ёсць адзіночкі і добрыя мужчыны, якім таксама сумна і адзінока ў гэтым жыцці. І я, адзінокая жанчына, звяртаюся да чытачоў сваёй газеты з надзеяй на будучыню. І звяртаюся ў першую чаргу да чытачоў моцнай палавіны. Дзе ты? Добры, адзіны, ласкавы! Калі табе сумна і адзінока — адлужыся. Мне 50 гадоў. Адлужыцца сярэдняя. Ведаю: паспачуваць толькі тых, хто зведаў смак адзіноцы. Пішыце, я буду чакаць: 222340 г. Валожын, да запатрабавання п/п МС 1573168. Адрес і тэлефон у рэдакцыі.

ШКОЛА ГЕРОЯЎ

Бадай што лепш пра гэту навучальную ўстанову (сярэдняю школу № 2 горада Гомеля) і не скажам. Мяркуюць самі.

Яе выпускнік, Герой Савецкага Саюза, Георгій Сякірэвіч, танкіст, у канцы трыццаціх гадоў ваяваў у Іспаніі. У час Вялікай Айчыннай вайны, настаўніцкі школы з выпускнікамі арганізавалі знішчальны батальён і вылоўлівалі дэзертаўтаў. Выпускнікі Юрый Шандалаў і Іван Каленікаў спрадзіліся ў баях з фашыстамі і сталі Героямі Савецкага Саюза.

У СШ № 2 (яна існае зараз імя Георгія Сякірэвіча) вучыўся Іван Палякоў, які праз многія гады стаў старэйшым Прэзідэнтам Вярхоўнага Савета БССР і Героём Сацыялістычнай Працы, а з 1972 па 1982 год дэкратам школы быў Герой Савецкага Саюза Барыс Калач. Выпускнік школы Аляксандр Навасёлкаў і Яфім Наігуў выконвалі інтэрнацыянальны абавязак у Афганістане, дзе і загінулі.

Сёння ў школе дзейнічаюць два кадраўкі, праваны і ваенна-патрыятычны класы, дзе займаецца больш чым сто вучняў. Яны падтрымліваюць сувязі з Акадэміяй Міністэрства ўнутраных спраў і Ваеннай Акадэміяй рэспублікі.

Уладзімір ПЕРНІКАЎ.

Непрадаказальны абставіны

У 2005 годзе я закончыла ВНУ і па накіраванню адпрацавала адзін год у Навагрудку. Летам 2006 года я выйшла замуж, мой муж жыве ў горадзе Брэсце, з’яўляецца супрацоўнікам мытні. Ці магу я звольніцца да заканчэння тэрміну адпрацоўкі? На рабоце мне казалі, што я павінна буда звярнуць сродкі, затрачаныя на маё навучанне.

Людміла Р., Навагрудак

Згодна з пунктам 28 Палажэння аб размеркаванні выпускнікоў устаноў адукацыі, якія атрымалі професійна-тэхнічную, сярэднюю спецыяльную або вышэйшую адукацыю ў дзённай форме атрымання адукацыі за кошт сродкаў рэспубліканскага і (або) мясцовага бюджэту, зацверджанага наставой Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 14.10.2002 № 1423 (у рэдакцыі пастановы ад 23.09.2006 № 1254), звольненне маладых спецыялістаў да заканчэння абавязковага тэрміну работы па размеркаванню забараняецца, за выключэннем звольнення па ініцыятыве наймальнікна за парушэнні працоўнай дысцыпліны і ў выпадках, прадугледжаных у пунктах 1 (у адносінах да ліквідацыі арганізацыі), 2 і 6 артыкула 42, пунктах 1—4 артыкула 44 Працоўнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

Наймальнік, а таксама маладу спецыяліст на працягу аднаго года пасля атрымання ім професійна-тэхнічнай адукацыі, двух гадоў — пасля атрымання сярэдняй спецыяльнай або вышэйшай адукацыі павінен у трохдзённым тэрмін пісьмова паведаміць ва ўстанову адукацыі аб прыёме на работу або звальненні.

Аднак частай другой пункту 19 Палажэння прадугледжваецца, што пры ўзнікненні абставінаў, указаных у пунктах 15—18 дадзенага Палажэння, установы адукацыі маюць права вырашаць пытанні пераразмеркавання або выдаваць даведку аб самастойным працаўладкаванні выпускнікам на працягу аднаго года пасля атрымання професійна-тэхнічнай адукацыі, двух гадоў — пасля атрымання сярэдняй спецыяльнай або вышэйшай адукацыі. У вашым выпадку ўзніклі абставіны, прадугледжаныя пунктам 16 Палажэння. Згодна з гэтым пунктам, выпускніку — мужу (жонцы) асобы, якая з’яўляецца супрацоўнікам мытных органаў, работа па магчымасці прадастаўляецца па месцы праходжання яго службы. Такім жа правам карыстаюцца выпускнікі — муж (жонка) асобы, выбранай на выбарную пасадку ў дзяржаўныя органы, а таксама асобы з ліку ваеннаслужачых Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь, супрацоўнікаў Службы бяспекі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, органаў унутраных спраў, дзяржаўнай бяспекі, фінансавых расследаванняў Камітэта дзяржаўнага кантролю, органаў і падраздзяленняў па надзвычайных сітуацыях, пракурорскіх работнікаў. На выпускніка — мужа (жонку) ваеннаслужачага тэрміновай службы, а таксама курсанта ваенных вучылішчаў дзясненне гэтага пункта Палажэння не распаўсюджваецца.

Такім чынам, для вырашэння пытання, якое ўзнікла, вам неабходна звярнуцца ва ўстанову адукацыі, якую вы закончылі, з дакументамі, што пацвярджаюць факт заключэння шлюбу, а таксама факт работы мужа ў мытных органах.

У суд Фрунзенскага раёна г. Мінска паступіла заява з просьбай да ўсіх грамадзян і юрыдычных асоб, якія маюць звесткі пра ЧУБАНОВА Уладзіміра Міхайлавіча, 1952 года нараджэння, прапанавана па вул. Лынькова, д. 107, кв. 52 у г. Мінску, апошняе вядомае месца жыхарства — тое ж, паведаміць іх суду на працягу двух месяцаў з дня апублікавання звестак.

Святлана БАРЫСЕНКА.

МАДЭРНИЗАЦЫЯ ПАЧНЕЦЦА

У наступным годзе кіраўніцтва Слуцкай мэблевай фабрыкі збіраецца мадэрнізаваць сваё прадпрыемства.

— Сёння мы рыхтуем бізнес-план на 2007 год, — гаворыць Мікалай Стэпановіч, намеснік дырэктара фабрыкі. — Мы разлічваем патраціць на мадэрнізацыю фабрыкі прыкладна 200—250 тысяч долараў.

Новае абсталяванне дазволіць зрабіць мэблю, якую выпускае фабрыка, больш якаснай і таннай. Кіраўніцтва прадпрыемства ўпэўнена, што гэта будзе спрыяць павелічэнню попыту на прадукцыю.

Але і сёння гэта мэблевая фабрыка лычыцца басстратнай. Амаль палавіну сваёй прадукцыі тут робяць на заказ.

Зараз фабрычная мэбля стаіць і ў новай Нацыянальнай бібліятэцы, і ў кабінетах некаторых міністраў, і нават у школьных класах. Паводле слоў Леаніда Эпштэйна, начальніка аддзела продажаў фабрыкі, купляюць фабрычную мэблю не толькі ў нашай краіне, але ў Расіі і ў Казахстане.

Наталля ТАЛІВІНСКАЯ.

ЛІЧЫЦЕ ВАДУ — ПЛАЦІЦЕ МЕНШ

Да 1 студзеня 2009 года за домаўладаннямі — шмакварцнымі дамамі, якія не вызначаны з укараненнем таварства ўласнікаў, будучы прызначаны ўпаўнаважаныя асобы, якія будуць абстаўляць інтарэсы ўласнікаў і наймальнікаў.

Зараз у прыватнай уласнасці знаходзіцца крыху больш за 80 працэнтаў кватэр, і ў насельніцтва доволі хутка ацанілі «плюсы» такога становішча. Аднак станючыя моманты прынцыпаў самакіравання ў пытаннях жыллёва-камунальнага абслугоўвання, відаць, застаюцца незразумелымі: створана пакуль усяго 450 таварстваў, і галоўным чынам у новабудуальні. Верагодна, усведмленне проста ўласнасці даецца лясчэй, чым уласнасці агульнадамовай. Да таго ж, беларусы пакуль не поўнацэнна аплачваюць заратры па камунальных паслугах.

Як паведамылі нам ва ўпраўленні жыллёвай гаспадаркі гаспадарства жыллёва-камунальнай гаспадаркі Рэспублікі Беларусь, узровень кампенсавання затрат не павінен перавышаць у наступным годзе 42 працэнтаў. Паводле папярэдняга пранозаў, аб 100-працэнтнай аплаце можна будзе гаварыць бліжэй да 2015 года і ў залежнасці ад росту даходаў насельніцтва. Пакуль жа павышэнне сумы выплаты па жыроўках вагаецца на ўзроўні інфляцыі — да 5 долараў у год.

У выгіршы па аплаце будучы ты, хто ўстанавілівае прыборы індывідуальнага ўліку вады, электраэнергіі і газу. Практыка паказвае, што спажывае тая жа вады ў такіх выпадках скарачаецца прыкладна ўдвая. Гэта не толькі зберагае грошы канкрэтнага ўласніка, але і скарачае дзяржаўныя выдаткі. Менавіта таму нельга думаць, што хтосьці вымушаны плаціць за ўсіх злосных неплацельчыкаў. Тут, як кажуць, кожны — за сябе, а эканомі — для ўсіх. Дарэчы, працэс устанавлення прыбораў індывідуальнага ўліку прасоўваецца марудна. Мяркуюцца паскорыць яго з дапамогай прыцягнення банкаўскіх крэдытаў, якія грамадзяне будуць пасля кампенсаваць.

Святлана БАРЫСЕНКА.

Кватэрнае пытанне

Калі даходы меншыя...

Амаль 7 гадоў мы з жонкай (або пенсіянеры) стаім на кватэрным ўліку па месцы жыхарства. Жывём у трохкапаўцы сына, у якога свае сям’я (4 чалавекі). Звярталіся ў выканкам з просьбай выдзеліць нам сацыяльнае жыллё. Атрымалі адмову, не зразумелы пры гэтым галюўнага: «не» — на сённяшні дзень, альбо мы не можам у прынцыпе разлічваць на атрыманне бясплатнага жылля?

Л. У., г. Гродна
Па-першае, на жаль, не названы матывы адмовы. Магчыма, не падышла чарга... Не выключачна і варыянт, што ў дадзенай сям’і для гэтага проста няма падстаў.

Справа ў тым, што ў адпаведнасці з Палажэннем аб парадку ўліку грамадзян, якія маюць патрэбу ў паліпшэнні жыллёвых умоў, прадастаўлення жылль паяшканнаў дзяржаўнага жыллёвага фонду (зацверджана Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 29 лістапада 2005 года № 565) права на атрыманне ва ўстаноўленым парадку такога жылля маюць як асобыя катэгорыі грамадзян незалежна ад даходу ў іх сем’ях і маёмаснага становішча (напрыклад, ветэраны і інваліды Вялікай Айчыннай вайны, дзеці-сіроты і некаторыя іншыя), так і катэгорыі грамадзян, у якіх сярэднямесячны сукупны даход на кожнага ч

МЕСТНОЕ САМОУПРАВЛЕНИЕ

ГАЗЕТА ДЛЯ ВЫБАРШЧЫКАЎ
І ДЭПУТАТАЎ
МЯСЦОВЫХ САВЕТАЎ

13 снежня
2006 г.
№ 44 (52)

ВЫБАР БЕЛАРУСІ

УДЗЕЛ ПАЛІТЫЧНЫХ ПАРТЫЙ — МІНІМАЛЬНЫ

У Беларусі працягваецца праверка дакументаў, пададзеных для рэгістрацыі кандыдатаў у дэпутаты мясцовых Саветаў, і рэгістрацыя кандыдатаў. Апошні дзень гэтага этапу перадыбарнай кампаніі — 14 снежня.

Паводле слоў сакратара Цэнтральнай камісіі па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў Мікалая Лазавіка, тэрытарыяльны і акруговыя выбарчыя камісіі правяраюць зараз адпаведнасць працэдурны вылучэння кандыдатаў патрабаванням выбарчага заканадаўства, а таксама звесткі, пададзеныя ў дэкларацыях аб даходах і маёмасці, іншыя дакументы. Канчатковы інфармацыя пра канкрэтныя выпадкі адмовы ў рэгістрацыі, пра скаргі на такія адмовы, паводле слоў Мікалая Лазавіка, Цэнтрвыбаркам будзе валодаць толькі ў канцы дня 14 снежня.

У гэтым па рэспубліцы пададзены дакументы на рэгістрацыю ў якасці кандыдатаў у дэпутаты ад 24 397 прэзтэндэнтаў (усяго ў краіне налічваецца 22 658 акруг). «Удзел палітычных партый з'яўляецца мінімальным. Яны вылучылі ў Саветы ўсёх узроўняў 1,2 працэнта прэзтэндэнтаў ад іх агульнай колькасці. Працоўныя калектывы вылучылі 41 працэнт. Грамадзяне шляхам збору подпісаў — 57,8 працэнта», — адзначаў Мікалай Лазавік.

Пры гэтым ён дадаў, што падчас мінулых мясцовых выбараў актыўнасць палітычных партый была значна большай. «Палітычныя партыі вылучылі тады 3,9 працэнта кандыдатаў. Гэта ў тры разы больш, чым зараз. Думаю, да сённяшняй выбарчай кампаніі апазіцыйныя партыі падышлі абсалютна дэмаралізаваныя пасля сёлетніх прэзідэнцкіх выбараў. Апазіцыя перажывае унутраны разлад. Так, адны шукаюць адзінага лідара, іншыя лічаць, што такі адзіны лідар ужо ёсць... Такім чынам, унутраныя праблемы ў апазіцыі на першым плане, а мясцовыя выбары за гэтым унутраным разладам для яе адсунуты на задворкі...»

Каментуючы сітуацыю з разшннем з'езда ПКБ, які рэкамендаваў прадстаўнікам партыі зняць свае кандыдатуры пасля падачы дакументаў на рэгістрацыю, Мікалай Лазавік адзначыў, што ў Цэнтрвыбаркаме пакуль не маюць інфармацыі аб зняцці кандыдатур. «ПКБ вылучыла 17 чалавек. Гэта колькасць невялікая і хі зняцце на ход выбараў не паўплывае. Хоць партыя тут, хучэй за ўсё, спрабуе закамуніфікаваць свой прыват у гэтай кампаніі, калі яна не змагла вылучыць кандыдатаў у дэпутаты. ПКБ спрабуе выйсці з сакрушальнага параўнання больш, на яе погляд, дастойна... Мы ўжо маем практыку, калі партыі адмаўляліся ўдзельнічаць у выбарах, а потым прызнавалі гэта грубай памылкай. Думаю, ПКБ наступае на тыя ж граблі».

Сяргей КУЗНЯЦОЎ.

ПАЖЫЛЫЯ НЕ ЗАСТАЮЦА БЕЗ ПАДТРЫМКИ

На Міншчыне праводзіцца мэтанакіраваная работа па матэрыяльнай падтрымцы пажылых людзей. Са сродкаў Фонду сацыяльнай абароны населення гэтага аказана дапамога тым, хто не мае дзяцей і блізкіх сваякоў або пражывае асобна ад іх.

Выплаты атрымалі больш чым 3 тысячы чалавек, у тым ліку 12 інвалідаў і 19 удзельнікаў Вялікай Айчыннай вайны, а таксама 14 сем'яў загінулых воінаў. Агульная выдаткі склалі 182,1 мільёна рублёў.

Як паведамілі ў Мінсім аблвыканкаме, з мясцовых бюджэтаў на гэтыя патрэбы было накіравана 222,6 млн рублёў. Гуманітарны дапамогу на суму 106,2 млн рублёў атрымалі 8,8 тысячы чалавек. Дзяржаўная адрасная сацыяльная падтрымка была аказана 155 адзіночным пажылым людзям, на што выдаткавана 22,5 млн рублёў.

Мікалай ЛІТВИНАЎ.

ПАСЛУГ НА ...ПАПЕРЫ

На гэтым здымку з даўняй шальды «Дом агітатара», калі вершы справа-зданасці, мы бачым дом сацыяльных паслуг, які размешчаны ў вёсцы Савічы Слонімскага раёна на тэрыторыі Вялікашэлаўскага сельскага Савета. Дзейнасцю гэтай і іншых падобных устаноў нядаўна зацікавіўся Камітэт дзяржаўнага кантролю Гродзенскай вобласці.

Згодна са справядчачнасцю, у Слонімскай раёне адчынены 11 дамоў сацыяльных паслуг, у тым ліку і ў вёсцы Савічы. Іх задача ў тым, каб гэтыя паслугі былі даступнымі для ўсіх катэгорый грамадзян незалежна ад таго, на якой адлегласці ад раённага цэнтру яны пражываюць. Адрапартавалі. Аднак калі ж у апошні раз адчыніўся гэты дом у Савічах? Вокны пазабіваны дошкамі, дзверы — цвікамі. Адзінае — праводзіцца частковы рамонт прыступак, паводле дакументаў сельвыканкама, за кошт жыхароў вёскі.

Таксама быў зачынены на момант праверкі і будынак, які фігуруе ў справядчачнасці як Дом сацыяльных паслуг у вёсцы Чапалёва гэтага ж сельскага Савета. Відэаочна, што жыццё спынілася там таксама даўно. Толькі ў ходзе праверкі зрабілі частковы рамонт — пафарбоўку і шкленне вокнаў.

Спецыялісту Камітэта дзяржаўнага кантролю не прадставілася магчымым азнаёміцца з наяўнасцю і правільнасцю вядзення дакументацыі — планам работы Дома сацыяльных паслуг, звесткамі аб сацыяльна-дэмаграфічным складзе населення вёскі, журналі ўліку грамадзян, якія маюць патрэбу ў гуманітарнай, псіхалагічнай і медыцынскай дапамозе і ўліку праводзімых мерапрыемстваў. Зрэшты, пра якія справы мож- на весці гаворку, калі дамы сацыяльных паслуг у вёсках Савічы і Чапалёва фактычна дзейнічалі толькі на паперы?

Аналагічна — і ў вёсцы Лупачы Азёрскага сельскага Савета ў Мастоўскім раёне. Гэты будынак як Дом сацыяльных паслуг ніколі не адчыняўся, сцэжы раслі травой. Жыхары, які засведчыла апытанне, нават не ведаюць, што ў іх вёсцы існуе такая важная сацыяльная ўстанова. А вось у спра- вядчачы — усё ў ажурі.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

ЧАС СТВАРАЦЬ ПРЫГАЖОСЦЬ

Падчас камандзіроўкі на Валожыншчыну давялося ўбачыць адзін адметны падворак і нават пагугтарыць з гаспадарамі. Аляксандр Аляксандравіч і Таццяна Васільеўна Пасекі ярка аказаліся дома. Нягледзячы на «рабочы» час. Зараз яны могуць сабе гэта дазволіць, паколькі не так даўно сталі пенсіянерамі. З'явілася магчымасць, як кажуць Пасекі, жаць для сябе.

Галоўны архітэктар Валожынскага раёна Таццяна ЧУПРЫС.

Навошта градкі ля пад'езда?

Пасекі жывуць у раўным цэнтры. Аднак афармленнем сваёй сядзібы заняліся не так даўно. Літаральна некалькі гадоў таму вялікая пляцоўка перад катэдрам проста засявалася бульбай. Першай пра сучасны дызайн падворка задумалася гаспадыня, яна і была ініцыятарам справы. Аднак Аляксандр Аляксандравіч чамусьці супраціўляўся «чывілізацыі». Яно і зразумела — даволі цяжка мяняць што-небудзь у прывычных людзей жыццё. Тым не менш, і гаспадар у рэшце рэшт пераканаўся ў справядлівасці слоў жонкі. Пасля таго як яму давялося трапіць за мяжу, у Францыю. Там і ўбачыў Аляксандр Аляксандравіч той самы сучасны дызайн ва ўсёй яго прыгожасці. Які вярнуўся, то адрозніваў сказаў: трэба і нам стаяць падворка мяняць. Зараз каля іх сядзібы чаго толькі няма: і фантан з падсветкай, і альпійская горка, і нават басейн (дарочна, зусім не дэкаратыўны, а самы сапраўдны — два метры глыбінёй,

у ім улетка ўнікаюць плёскацца). Кветак на падворку вельмі многа — ружы, рададэндры, цыні, бадан і шмат чаго яшчэ. Гэтым у асноўным гаспадыня займаецца. З вясны да восені сядзіба Пасекаў проста зіхаціць рознымі фарбамі.

Так што старажытны Валожын зусім не губляе сваёй адметнасці. Зусім наадварот — райцэнтр актыўна добраўпарадкоўваецца. Навядзенне парадку тут стала адной з галоўных задач. Пра сур'ёзнасць намераў сведчыць, напрыклад, тое, што выдаткі на добраўпарадкаванне вельмі значныя. Летась адпаведны аб'ём фінансавання склаў 1,9 мільярда рублёў. Для сельскагаспадарчага раёна, дзе амаль няма «вялікай прамысловасці», гэта, пагадзіцеся, значная сума. Грушы ўкладаюцца па гаспадарску.

— За апошнія тры гады сапраўды зроблена шмат, — адзначае галоўны архітэктар Валожынскага раёна Таццяна Чупрыс. — Паўны час таму разгарнулася актыўная рэканструкцыя раённага цэнтру. Гэта комплексныя рабо-

Зямля і людзі Міншчыны

Фота Юлія ПАСЕКА.

тэй Малаяўскі. — Спачатку нешта нават абуралася: маўляў, навошта нам тая кветнік пад вокнамі, якая ад іх карысць? Ва ўсіх жадаючых была і ёсць магчымасць узяць зямлю для апрацоўкі — існуюць два гарадскія кааператывы, дзе выдзяляюцца участкі без права забудовы. Там і трэба, калі ёсць неабходнасць, тую ж бульбу вырошчваць. А градкі каля пад'езда — гэта нонсэнс.

Усур'ёз і надоўга

Уся тэрыторыя ў райцэнтры падзелена на канкрэтныя «кавалкі», якія замацаваны за той ці іншай устаноў альбо прадпрыемствам. Яны тут адказныя за правядзенне добраўпарадкавання. Такая адміністрацыйная мера прынесла свой эфект — з'явіўся гаспадар, які старанна выконвае справу. Калі раней даводзілася пэўным чынам «змагачыцца» з тымі, хто неахвотна ўдзельнічаў у наведзеным парадку, то цяпер праблем амаль не ўзнікае. Паступова ўсё зразумелі, што адпаведная палітыка праводзіцца «усур'ёз і надоўга». Кіраўнікі прадпрыемстваў на ўласным вопыце пераканаліся, што справа гэта патрэбная карысна. Паколькі нававольная прыгожасць не «з'яўляецца» сама сабой, яе стварае жожны з нас.

(Заканчэнне на 2-й стар. «МС».)

ФОРС-МАЖОР

ЯК ЗБЕРАГЧЫ ГОРАД?

Пражыванне ў некаторых дамах Оршы становіцца небяспечным

Жыльцы 18-кватэрнага дома № 63 па вуліцы 1 Мая ў Оршы на працягу года перапісваюцца з чыноўнікамі ад улады і КУП «Оршакамгас». Яны пішуць, што немагчыма пражываць у доме, калі абсыпаюцца столь і сцены, абвальваюцца кавалкамі тынкоўка. І што тут здзіўляцца, калі дом сваё аджыць. Яго век — 56 гадоў. Мо яшчэ б трымаўся, але пад ім бомбасховішча, дзе назапашваюцца то вада, то снег, што разбурае фундамент.

Праўда, у афіцыйных адказах жыхцям даводзіцца, што іх дом адносіцца да пабудовы, у якіх пражываць яшчэ можна. Тады ў чарговы раз яны намагаюцца даказаць адваротнае: выклікаюць тэлебачанне, пішуць у газеты. Паказвалі гэты дом па тэлевізару, але мала што змянілася. Жыхцям не абяцалі перасяліцца, хоць ужо бачна неспецыялісту, што дэфармуецца вокны на першым паверсе і трэба нешта рабіць з фундаментам і дахам.

Крытычны стан дома найбольш праявіўся ў кватэры 82-гадовай Веры Рыбаковай. Вясной правалілася столь у адным з пакояў. Яна не была ў час абвалу дома, таму і жывая застаўся. Але папачас пасля абвалу жанчына назірала зорнае неба, бо не толькі столь — дах як рэшта. Праўда, столь хутка адрамантавалі, а дах так і застаўся здзіравым. Таму вясенню ў час дажджоў сцены ў кватэры пакрываліся пацэкамі, і пажылыя жанчына баялася ўключаць асвятленне, бо кватэра магла стаць смертаноснай ад электрычнага току.

У гады вайны 19-гадовай Веры Мартынаўне давялося хляб-

тэрмін амантаваць даху не ўдакладніў. А на ўмацаванне фундамента яшчэ толькі рыхтуюць дакументацыю.

Калі б такі дом быў адзіным у Оршы, сказаў Уладзімір Чашынскі, то можна было б хуткім тэмпам адрамантаваць яго альбо зусім знесці. Але ёсць дамы ў значна горшым стане, чым гэты, і трэба тэрмінова прымаць меры па многіх з іх. На той жа вуліцы вызначаны тры дамы, у якіх пражываць далей нельга. І толькі адзін дом знеслі нядаўна. У Оршы капітальнага рамонтна патрабуюць як мінімум 30 працэнтаў агульнай колькасці шматпавярховых дамоў. Усяго ж на баланс — 941 дом.

Намеснік старшыні Аршанскага гарвыканкама Іван Хурбатаў (кур'еру камунальнаму службў і будаўніцтва) выказаў свой погляд на гэту тэму.

У Оршы налічваецца каля 150 дамоў, непрыгодных для пражывання. Кожны год прыбуляецца па пяць-шэсць. Сёлета на капітальны рамонт выдзелена 6 мільярдаў 200 мільёнаў рублёў. Гэтых грошай хапае на капітальны рамонт аднаго дома ў год. У асноўным жа вымушаны рамантаваць дахі і фасады. Але, каб зрабіць гэты мінімальны рамонт (усіх фасадаў і дахаў па неабходнасці), трэба 19 мільярдаў 300 мільёнаў рублёў. Калі ж запланаваць капітальны рамонт дамоў, якім тэрмінова гэта патрэбна, то спатрэбіцца не менш за 100 мільярдаў. Дзе ўзяць такія грошы?

На думку Івана Ігнатвіна, не рамантаваць трэба дамы, якія,

па сутнасці, аджылі свой век, а зносіць. Гэта будзе танней. Але ж калі там шыхням пайсці, дык куды перасяліць жыхцёў? Запаснага жыллёвага фонду ў такой колькасці ў горадзе няма.

Пра капітальны рамонт жылля дамоў з года ў год гавораць на сесіях дэпутатаў. Сёлета ў чэрвені зноў была праведзена сесія на гэту тэму. Старшыня дэпутатскай камісіі (па будаўніцтву і камунальнай гаспадарцы) Валерый Пракопай прааналізаваў сітуацыю. У яго дакладзе прагучала інфармацыя аб тым, што Орша адстае па капітальнаму рамонтна на 25—30 гадоў. І гэты разрыў павялічваецца. Ужо ўзнікла неабходнасць па рамонту панельных дамоў. Звыш сарака патрабуюць тэрміновай мадэрнізацыі і ўцяплення.

У сесіі зрабілі выснову: абставіны патрабуюць хуткага нарыхтавання аб'ёмаў рамонтна-будаўнічых работ і выдзялення значных сродкаў на гэтыя мэты.

У канцы лістапада гарадскі Савет праводзіў «прамую лінію» з жыхарамі горада, падчас якой паступіла 220 зваротаў, больш частка якіх датычылася капітальнага рамонтна жылля і зносу дамоў.

Усе факты, якімі аперыруюць дэпутаты, гавораць аб тым, што марудзіць далей з капітальнымі рамонтам і зносам дамоў нельга, бо гадоў праз пяць праблема можа стаць невырашальнай.

Вольга ШУТАВА.

ТЭМА ДНЯ

ТРЭБА СПАЧАТКУ «ШЫШАК НАБІЦЬ», КАБ ПОТЫМ «ДРОЎ НЕ НАЛАМАЦЬ»

У Беларусі ідзе кампанія па выбарах дэпутатаў мясцовых Саветаў. У ёй б'юць удзел і маладыя людзі: яны ўваходзяць у склад выбарчых камісій, працуюць у ініцыятыўных групах. Хутка стане вядома, ці шмат моладзі сярод кандыдатаў у дэпутаты. Пра перспектывы «амаладжэння» дэпутатскага корпуса разказваюць старшыня Дрыбінскага раённага Савета дэпутатаў Барыс Гардзічук, старшыня Чэрнеўскага сельскага Савета Сяргей Глебка і вылучэнец кандыдатам у дэпутаты Дрыбінскага раённага Савета Ігар Малаткоў.

— У цяперашнім скліканні сярэдні ўзрост дэпутата Дрыбінскага раённага Савета — 45 гадоў, — гаворыць Барыс Гардзічук. — Цяпер вылучаюцца новыя дэпутаты, і я бачу, што пра свае намеры балагавяцца заяўляюць ужо больш маладыя людзі. Мяркую, што сярэдні ўзрост паводле вынікаў новых выбараў можа і паменшыцца. Савет павінен маладзец, у гэтым — яго перспектыва.

Напрыклад, 30-гадоваы Ігар Малаткоў вылучаецца ў дэпутаты ў адной з сельскіх выбарчых акруг раёна. Ён — карэнны жыхар Дрыбіна, пасля заканчэння Магілёўскага дзяржаўнага ўніверсітэта вярнуўся на радзіму, узначальнае аддзел спорту і турызму райвыканкама. Цяпер вырашыў пазмагацца за мандат дэпутата раённага Савета.

— Я ў дзяцінстве жыў у той мясцовасці, дзе цяпер мяркую абірацца, — разказвае Ігар Малаткоў. — Там зараз жыве большасць людзей астараўшых, я бачу іх праблемы і ведаю, што іх хваляе. Напрыклад, дарогі ўзімку, медыцынскае абслугоўванне, гандаль. Праблема, пра якія мы, пакуль маладыя, не задумваемся, хапае.

Ігар мяркую, што можа разлічваць на падтрымку выбаршчыкаў: яны добра ведаюць яго з дзяцінства.

— Дэпутат, канешне, не мае прывілеяў, але мае магчымасць сказаць слова за людзей, — лічыць Ігар. — Можна прыцягнуць для вырашэння праблем іншыя службы. Дэпутату нельга быць раўнадушным, яму трэба дайсці да кожнага, зразумець яго, дапамагчы.

Аднак як маладому чалавеку Малаткову даводзіцца сябе праявіць, каб заслужыць довер людзей. Пераканаць іх, што ён прышоў у дэпутатства працаваць, а не адседжвацца на гэтым месцы.

— Гэта няправільны стэрэатып, што ў дэпутаты павінны ісці толькі людзі заслужаныя, вельмі вопытныя, ледзь ці не перадпенсійнага ўзросту, таму што ў сваім жыцці яны ўжо ўсё прайшлі, — лічыць старшыня Дрыбінскага раённага Савета дэпутатаў. — Наадварот! Мы павінны сёння вітаць моладзь, якая імкнецца працаваць, якая неабыхвае ставіцца да вясковых праблем. З прыходам маладых і жыццё пачынае віраваць...

Праўда, робіць агаворку Гардзічук, людзям, якія толькі закончылі вучобу і прыехалі працаваць, усё ж не варта адрозны ісці ў дэпутаты. Трэба, мяркую старшыня райсавета, крхы «шышак набіць» — замацавацца на працы і набіць пэўны вопыт. Інакш можна і «дроў наламаць».

У савецкія часы склад Саветаў вызначаўся разнарадкамі, у якіх, акрамя жанчын, ветэрану і прафсаюзных актывістаў, была абавязкова і «маладая праслойка». Як правіла, трапіўшы ў дэпутаты паводле разнарадка, яна вялікая імпульс у працы не выяўляла. Сам Гардзічук супраць усялякіх разнарадкаў і лічыць, што ў дэпутаты ўсе, у тым ліку і маладыя, павінны ісці паводле жадання.

— Мы, людзі больш сталыя, павінны прапагандаваць дэпутатства сярод моладзі, — гаворыць 50-гадоваы Барыс Фёдаравіч, які і сам зноў вылучаецца кандыдатам у дэпутаты. — Калі пойдуць у адпачынак усё нашы вопытныя дэпутаты, то хто зойме іх месца? Я выступаю за амаладжэнне мясцовых Саветаў. І лічу, што трэба прыцягнуць у дэпутаты маладых і перадаваць ім свой вопыт.

Адзін з перспектывістых дэпутатаў Дрыбінскага раёна Сяргей Глебка калісьці пасля вучобы кінў горад і прыехаў у родныя мясціны. Пачаў працаваць у Чэрнеўскім сельскім Саветаце: у 26 гадоў стаў дэпутатам, а ў 30 узначыў сельскі Савет, пасля чаго працуе на гэтай пасадзе ўжо чатыры гады і збіраецца абірацца зноў.

— Быць маладым старшынёй Савета — гэта перавага! — усміхаецца пытанню пра сталасць і маладосць Сяргей. — Любога старшыню, якому ўжо за 40, я лёгка пераганю. Да бабулі-выбаршчыцы элементарна дабягу першым. І да кіраўніка гаспадаркі, каб выразіць нейкае пытанне, некалькі разоў на дзень прыду — мне гэта не цяжка. Але ёсць і недахопы ў маладосці. Больш стала калегі могуць сказаць: маўляў, пачакай, малады, прытрымвайся... Ёсць і такое.

Калі Сяргей стаў старшынёй сельскага Савета, ён пачаў амаладжаць свой дэпутатскі корпус: паводле яго думкі, з маладымі лягчэй знайсці агульную мову, яны больш энергійныя, не лянуюцца лішні раз абсціць сваю акругу. У Чэрнеўскім сельскім Саветаце ў 2003 годзе было толькі два маладыя дэпутаты: сам Глебка і ўчастковы інспектар міліцыі. Сяргей не стаў чакань, калі маладыя самі пажадаюць абірацца, а ішоў да іх і пераканваў. Пачаў са сваіх аднакласнікаў, а скончыў сельскай інтэлігенцыяй. Агтаваў тую каму давяралі вяскоўцы. Цяпер у гэтым Саветаце 70 працэнтаў дэпутатаў ва ўзросце да 45 гадоў.

Праўда, каб стаць добрым дэпутатам, лічыць Глебка, трэба пажыць сярод людзей, на галасы і падтрымку якіх ты разлічваеш. І да 26 гадоў усё ж у дэпутатства ісці не варта — зусім без жыццёвага вопыту вырашаць праблемы людзей складана.

У кожнага населенага пункта — свае вострыя пытанні. Вёскі сапраўды стэрэоты, і ўвагі патрабуюць маланаселеныя і аддаленыя. А ў вялікіх хапае маладых сем'яў, ім патрэбна перш за ўсё праца, потым дзіцячы садок і школа. Так што дэпутату ў сельскай мясцовасці даводзіцца вырашаць самыя розныя пытанні.

У Дрыбінскім раёне лічыць, што амаладжэнне дэпутатскага корпуса ў будучым адбудзецца сама сабой, без шпунчых разнарадкаў. Тая ж Чэрнеўка хутка стане аграгарадком, і ёсць надзея, што сюды прыедуць жыхі і працаваць маладыя людзі.

— Мы жывём у сельскагаспадарчым раёне. Цяпер палітыка скравана на тое, каб маладым людзям ствараць у вёсках добрыя ўмовы жыцця і працы, — гаворыць Барыс Гардзічук. — Калі маладыя будуць тут жыць, то прыйдуць і ў дэпутаты. У іх народзіцца новыя ідэі, свежыя думкі і сваё бачанне жыцця.

Ілона ІВАНОВА,

Дрыбінскі раён.

ВЫЦІСНУЦЬ СОК? НЕ ПРАБЛЕМА!

Новую паслугу і гараджанам, і вясцоўцам прапанаваў сёлета Драгінскай раённы камбінат бытавога абслугоўвання. Перасоўнае саковыцкае працавала па чарзе ва ўсіх вясковых комплексных прыёмных пунктах. Націснуць 40 літраў соку прыкладна з двух мяшкоў яблыкаў каштуе сем тысяч рублёў. Пры гэтым машына сама памые плады, здробіць і выдасць гатовую прадукцыю.

У раёне адноўлена работа ўсіх былых прыёмных пунктаў бытавога абслугоўвання. Цяпер яны прапануюць паслугі па рамонту абытку і вопраткі, працуюць пральня-хімічэска, дла насельніцтва вырабляюцца агароджа, нескладаная мэбля, рэгуль- ных тавары.

Яна СВЕТАВА.

РАСКЛАД НА ЗАЎТРА

ГОРАД, ДЗЕ ЁСЦЬ УСЁ. ЧАГО Ж НЕ ХАПАЕ?

У Скідалі спадзяюцца на дзяржаўную праграму развіцця малых гарадоў, аднак і самі не «спяць у шапку»

«Людцы мілыя, і куды ж я трапіў?»

48-гадовы Аляксандр Вітко — чалавек тутэйшы, скідалецкі старажыты яго ведоўца, можна сказаць, са школьнай пары, а ён іх. Вывучыўся на інжынера-гідратэжніка, шмат гадоў адпрацаваў у меліярацыі, зубы з'еў, як кажуць, на гэтай справе, прайшоў шлях ад рабочага да намесніка дырэктара прадпрыемства і тут... У лістападзе 1998 года на пазачарговай сесіі Скідалскага гарадскога Савета кандыдатуру дэпутата Вітко вылучылі на вакантную пасаду старшыні і тайным галасаваннем зацвердзілі.

Аляксандр Вітко, старшыня гарадскога Савета

— І адразу, як кажуць, з карабля на бал, — прыгадвае Аляксандр Іванавіч. — Тут якраз — пачатак ацяпляльнага сезона, і таго няма, і гэтага, пайшлі скаргі па ацяпленню, водазабеспячэнню. Дорогі непадасыпаны, тэхнікі не хапае, снег не убіраецца. Да таго ж, страціў у зарплату, не было стажу дзяржслужбы. Людцы мілыя, і куды ж я трапіў? Думаю, дапрацую да сакавіка, а там — новыя выбары...

Але ж думу думаюцца, а справы робяцца. І за восем гадоў старшынства ў горадзе, як сціпла адзначае Аляксандр Вітко, «тое-сёе зроблена». Прыклад паўтара мільярда рублёў затрачана на добраўпарадкаванне цэнтру горада, практычна ўвесь Скідаль газіфікаваны, умяшчалі тэхнікі камунальную службу, пабудавалі новую кацельню на бройлернай птушкарфабрыцы, пакапаліся не толькі аб рамоне дзіячых садкоў, якія знаходзіцца на балансе гарынкама, але і аб новай мэблі для іх, сучасных

праўных машынах... Усе жыццёва важныя праблемы горада мясцова ўлада стараецца вырашаць плячю ў плячю з мясцовымі прадпрыемствамі і арганізацыямі. За восем гадоў, адзначае Аляксандр Вітко, на гэтай глебе не было ніводнага канфлікту. Працоўныя калектывы паліаюцца ад добраўпарадкавання тэрыторыі вакол сваіх прадпрыемстваў, за імі замацаваны дзіцячыя дашкільныя ўстановы і школы, помнікі. Акрамя таго, прадпрыемствы маюць фірменныя крамы, а нядаўна не толькі для свайго работнікаў, але і для ўсіх тэрытэйшых жыхароў цукровы камбінат пабудавалі за ўласныя сродкі рэстаран «Чукаравару».

Не застаецца ў баку ад развіцця гарадской інфраструктуры і прыватны бізнес — як у вытворчасці, так і ў сферы паслуг. Адна прадпрыемства ўзяла магазін у такім стане, што на яго было страшна глядзець, а цяпер гэта — сучаснае гандлёвае прадпрыемства і па абсталяванню, і знешне. І наогул там,

Калісьці Скідль, які размешчаны за трыццаць кіламетраў ад Гродна, меў статус райцэнтру, а цяпер гэта — горад раённага падпарадкавання. Менавіта тут скацэнтраваны асноўны прамысловы патэнцыял Гродзенскага раёна. Старшыня гарадскога Савета дэпутатаў, ён жа мэр Скідаля, Аляксандр Вітко гаворыць, што «ў дзе ёсць усё». І сапраўды, у гэтым старадаўнім горадзе, які рыхтуецца адзначыць сваё 500-годдзе, столькі прадпрыемстваў і арганізацый (больш за 60), колькі і блізка няма ў многіх раённых цэнтрах Гродзеншчыны, ды і, мусяць, іншых рэгіёнах нашай рэспублікі.

Зрэшты, гэта зусім не значыць, што гарадская «казна» знаходзіцца ў нейкіх прывілеяваных умовах у параўнанні з іншымі, дзе няма такой прамысловай базы.

Будынак гарадскога Савета дэпутатаў у Скідалі

дзе нешта пабудоваў альбо ўзяў у арэнду прыватнік, паводле ацэнкі Аляксандра Вітко, адразу бачна імкненне заваяваць давер кліентаў — асартыментарам тавараў і паслуг, зручным рэчам работы, нарэшце, знешнім выглядам.

Прадпрыемлікі наладзілі ў горадзе вытворчасць мэблі, сталярных вырабаў, шклопакетаў, аказваюцца фотаслужбы. А паколькі блізка мяжа, то даволі папулярны занятак сярод скідалцаў — міжнародныя грузаперавозкі. Некаторыя дзелавыя людзі маюць адрозныя некалькі асабістых грузавікоў, так званыя «фураў». Але ў асноўным перавозяць за мяжу салерку, прыганяюць для продажу машыны. Мусяць, гэта выгадна — інакш не было б на прадпрыемствах Скідалі праблем з вадзіцелямі, трактарыстамі, краўчышчыкамі, экскаватаршчыкамі, электрыкамі з зарплатай і 500, і 600, і 700 тысяч рублёў.

Эх, дарогі... Усе скідалецкія прадпрыемствы пералічваюць падаткі ў раённы бюджэт (іх доля складае

каля сямідзясці працэнтаў ад агульнага аб'ёму) і ўжо адтуль выдзяляюцца грошы на патрэбы горада. У асноўным яны прызначаны на ўтрыманне дзіцячых дашкільных устаноў. А пытанні будаўніцтва, добраўпарадкавання, жыллёва-камунальнай гаспадаркі вырашаюцца праз адпаведныя раённыя службы, якія выступаюць заказчыкамі тых ці іншых мерапрыемстваў. Непасрэдна ў Скідалі маюць толькі падаткі на зямлю і нерухомасць, але ўсё роўна праз райцэнтр. На думку Аляксандра Вітко, калі б хоць частка падаткаў, якія плаціць мясцовыя прадпрыемствы, напругу фарміравалі гарадскі бюджэт, то многія праблемы можна было б вырашыць куды больш хутка і эфектыўна: «Нам на месцах лепш бачна, што і які трэба зрабіць. А потым, калі ласка, працягваюць ад мяне справаздачу, на што і наколькі мэтазгодна затрачаны сродкі».

На сёння, бадай, самая важная праблема для Скідалі — гэта жыллё і дарогі. У апошнія гады жыллёвае будаўніцтва развівалася хіба што ў прыватным парадку, і толькі цяпер фарміруецца жыллёва-будаўнічы каператыву на сорак кватэр. Што датычыцца дарог, то ў горадзе ажно 102 вуліцы і з іх толькі 49 заасфальтаваныя, прычым больш-менш нармальна — лічаны адзінкі. 38 вуліц гравіяныя, а 11 — нават грунтоўныя. Раней, маючы грошы, можна было дамоўціцца з дарожнікамі, скласці каштарыс і па факту выкананых работ разлічыцца. Цяпер жа трэба абавязкова мець праект і толькі праектна-каштарысная дакументацыя на вуліцу Гагарына працягласцю паўтара кіламетра, паводле слоў Аляксандра Вітко, каштуе каля сарака мільёнаў рублёў.

У Скідалі спадзяюцца, што ў навадзены парадку з вуліцамі, а таксама ў вырашэнні такіх надзвычайных праблем, як будаўніцтва станцыі абезжалезвання вады і сістэм каналізацыі, дапаможа дзяржаўная праграма развіцця малых гарадоў. Восць толькі

ЧАС СТВАРАЦЬ ПРЫГАЖОСЦЬ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й «МС».)

— На Валожыншчыне высаджваецца вельмі многа кветак, — заўважае Таццяна Чупрыс. — Сёлета мы пайшлі на своеасаблівы эксперымент: набылі неабходнае насенне і раздалі яго школам. Такім чынам было вырашана 36 тысяч кветак. Яны выкарыстоўваліся для афармлення, а лішкі школы нават прадавалі. Атрымалася ўзаемная карысць: і прыгажосць стварылі, і далі магчымасць установам адкаціць грошы зарабіць. Таксама і бюджэтных сродкі эканомілі.

Падчас афармлення выкарыстоўваюцца самыя сучасныя прыстасаванні. Напрыклад, ярадка ў Валожыне можна заўважыць «трохпалевыя» вазоны для кветак. А таксама прыгожыя дэкаратыўныя дрэвы і адмысловыя кветнікі. Цікава аформлены скверы каля будынка райвыканкама: тут устаноўлены свяцільні «пад старыну» і арыгінальныя лаўкі. Вельмі арганічна гэты дэкор выгледзіць падчас нашага наведвання горада — у тумане стваралася сапраўдная романтичная атмасфера шкатулці Піцера ці іншых знакамітых месцаў. А чым Валожын горшы?

Пра сваю мінуўшчыну тут таксама не забываюць — гістарычны будынік капляціва даглядаюць. Аднак ёсць у гэтым плане і адмоўныя прыклады, якія толькі спуюць агульныя маляўніцтва. Па шматлікіх прасьбах на баланс іўдзейскага рэспубліканскага аб'яднання пэўны час таму быў перададзены гістарычны будынак валожынскай іешывы — талмудыскай навукальнай установы, якая дзейнічала ў горадзе з 1803 па 1892 год. Зараз ён, знаходзячыся літаральна ў цэнтры Валожына, уцяляе, мякка кажучы, не лепшае відовішча — будынак у аварыйным стане, а тэрыторыя навокал — самая сапраўдная звалка.

— Іўдзейскае аб'яднанне ў свой час дала і шмат абяцанняў наконце рэканструкцыі будынка іешывы і добраўпарадкавання навакольнага асяроддзя пасля яны проста вярнуліся на дзвяркі замка і забыліся пра свае намеры, — кажа Сяргей Малюскі.

Да добрага прывікаеш хутка
Летася ў Валожынскім раёне быў створаны першы аграгарадок — новы статус набыла вёска Доры. Тут былі праведзены маштабныя работы па будаўніцтве і рэканструкцыі шэрагу сацыяльных і вытворчых аб'ектаў. Дарчы, гэтая справа ў Дорах працягваецца. Разгарнулася работа і ў Першаа, дзе сёлета павінен быць здадзены другі аграгарадок. Тут ідзе рамонт школы, урачэбнай амбулаторы. Аднаўляецца адміністрацыйны будынак мясцовага гаспадаркі, дзе таксама размешчаны клуб, бібліятэка і аддзяленне ашчаднага банка. Аб'ём работ влікі — паводле папярэдняга падліку, для таго, каб зрабіць усё

Таццяна Чупрыс, жыхарка Валожына

АРГАНІЗУЙ НАС, СТАРШЫНЯ!

Адам Ташковіч кіруе Лепельскім сельскім Саветам аднайменнага раёна Віцебскай вобласці з 1998 года. І калі, акрамя добрай парады, як прадстаўнік мясцовай улады нічым дапамагчы канкрэтнаму чалавеку не можа, адчувае сябе няёмка, але ж з любоўю, нават самай складанай сітуацыі стараецца знайсці выйсце. Дзе б мы ні знаходзіліся, да яго перыядычна падыходзілі мясцовыя жыхары, разказвалі аб сваіх праблемах. І заўсёды ён павяжліва размаўляў з людзьмі, запісваў іх скаргі. У самыя цяжкія для адзінкіх вясцоўцаў зімовыя месяцы старшыня разам са спецыялістамі асабіста прыязджае да адзінкіх вясцоўцаў і цікавіцца, чым канкрэтна трэба дапамагчы. Гэта традыцыя. Адзінка пражываючых на тэрыторыі Савета — 24, амаль усе жанчыны. Ветэраны Вялікай Айчыннай вайны засталася ў жывых толькі 13. Усіх пенсіянераў, каму за 80 гадоў, замацавалі за органами сацыяльнай абароны.

Адам Ташковіч, старшыня сельскага Савета

«Фронт» штодзённай працы старшыні — гэта 42 населеныя пункты, 3200 чалавек. Ёсць дзве вёскі — Сяргееўшчына і Шунты, дзе ўсё ў насельніцтва — па аднаму чалавеку. Адзін з іх, дарчы, яшчэ працуе, атрымаў дом у спадчыну, ды і жыве там. Вёска з насельніцтвам да 15 чалавек — больш за дзясціць. Але аўталяўка (у сельсавеце працуюць і 16 стацыянарных магазінаў), паводле слоў старшыні, ходзіць спраўна строга па графіку, туды, куды трэба, у тым ліку ў самыя аддаленыя і маленькія вёскамі. Затое з праваднай тэлефоннай сувяззю там праблема. Добра, што цяпер у раёне актыўна развіваецца сацыял. Дарчы, калі заішлі з Адамам Васільевічам у ФАП вёскі Вялікі Поўсвіж, бабулька (на здымку) папрасіла дапамагчы ёй з тэлефоннацыяй. Пры гэтым яна і ўявіць сабе не можа, як тэхнічна складова правесці канкрэтную ў яе хату кабелі. Да таго ж, ёй трэба будзе аплациць работу сувязіста.

Нагадаў старшыні аб праблеме асвятлення. «Добра, што грошы на гэтыя мэты ў апошні час у нас ёсць, — расказвае Адам Васільевіч. — Канешне, асвятленне вуліц — справа дарагая: толькі ў мінулым годзе на гэта затрачана мільёнаў 14. У зімовы перыяд на асвятленне ідзе каля 3,5 мільёнаў ў месяц. 265 літароў у нас...».

«Штогод мы збіраем 25—28 мільёнаў падаткаў, — расказвае Адам Васільевіч. — Канешне, на ўсё грошай не хапае. На тое ж добраўпарадкаванне. Але ж і ад саміх вясковых жыхароў шмат што залежыць. Тая ж чысціна ў двары і за агароджы. Я сам родом з Украіны, з рэгіёна, што на мяжы з Беларуссю. У нас там народ заўсёды ўважліва сачыў за парадкам на зямлі. А зараз, калі з некаторымі размаўляю на гэту тэму, адказваюць: ты ж — старшыня, вядошы і арганізуеш нас, каб у парадку усё прывялі. Дзіўна, што і дзеці не імкнуцца да-

памагчы сваім бацькам, бабулькам! Цякаўлю, ці шмат на падуднай яму тэрыторыі прыватных гаспадарак. Адзначае, што маладыя сем'і ў лепшым выпадку трымаюць курэй, парсючка. А вось колькасць буйной жывёлы штогод памяншаецца. Старым даглядаць карову здароўе не дазваляе, а моладзь лепш ўпэўнены, што няма такіх дарог, па якіх нельга праехаць, галоўнае — разабрацца і замацаваць іх за рознымі арганізацыямі, што і робіцца ў Савеце.

Дэпутат Лепельскага сельскага Савета Кацярына Іваненка працуе начальнікам аддзялення паштовай сувязі ў аграгарадку Вялікі Поўсвіж. Раней Кацярына Мікалаеўна працавала інжынерам па ахове працы ў мясцовай гаспадарцы «Лепельск», жыве ў Мальмі Поўсвіжы. Муж — вартуаўнік у гаспадарцы. Выхоўваюць два дачкі: старэйшую Настасію — 17, а маладзій Паліне — толькі 4 гады.

Безумоўна, службовая пасада дае магчымасць сустракацца з вясцоўцамі і на рабоце. Прыходзяць аплациць нешта, газету выспісаць і г.д. Расказваюць аб тым, што хваляе. «Яна ў нас і падаткі дапамагае збіраць, і інфармацыйную работу сярод насельніцтва праводзіць», — гаворыць аб Кацярыне Іваненка старшыня Савета. 4 паштальёны абслугоўваюць 12 вёсак. Азярчкі адсюль — каля 10 кіламетраў, да Зялёнага Вострава — 7 км. Каб дабрацца да кожнага, калі надвор'е даду і г.д. і забіраць будаўнічыя матэрыялы сабе. Меліратары, каб знесці фундаменты, выдзяляюць будлоўзеры. Вельмі зручна супрацоўнічаць са спецыялістамі МНС: пажарныя літаральна за адзін дзень выконваюць усё неабходнае работы. Дамоў 20 мы ўжо разабралі... Гаворачы аб перспектыве работы сельскіх Саветаў, старшыня спадзяецца, што паўна-

моцтваў у іх будзе больш. Ды і супрацоўніку, бо зараз у штатце — толькі старшыня, сакратар, ды бухгалтар. Нагрузкі вяліка, а што рабіць, калі нехта з іх захварэе? Уласнага механізаванага звання пакуль што няма. Але ж ёсць план яго стварэння на базе лязнозавода, дзе маецца тэхніка. Што датычыцца дарог, старшыня ўпэўнены, што няма такіх дарог, па якіх нельга праехаць, галоўнае — разабрацца і замацаваць іх за рознымі арганізацыямі, што і робіцца ў Савеце.

Дэпутат Лепельскага сельскага Савета Кацярына Іваненка працуе начальнікам аддзялення паштовай сувязі ў аграгарадку Вялікі Поўсвіж. Раней Кацярына Мікалаеўна працавала інжынерам па ахове працы ў мясцовай гаспадарцы «Лепельск», жыве ў Мальмі Поўсвіжы. Муж — вартуаўнік у гаспадарцы. Выхоўваюць два дачкі: старэйшую Настасію — 17, а маладзій Паліне — толькі 4 гады.

Усю «спецыфіку» Турынскага сельсавета адзначае адразу. На яго тэрыторыі месціцца не толькі «звычайнае» сельгаспрадпрыемства, але таксама Пухавіцкая кардонная фабрыка і лясніцтва. Акрамя таго, ёсць тут два ФАПы і два вясковыя дамы культуры, сярэдняя школа, дзіцячы садок, школа-садок, дзве бібліятэкі, два філіялы банка, а таксама некалькі крам, у тым ліку прыватных, і зноў-такі прыватнае кафэ. Амаль усе гэтыя ўстановы працуюць даўно, тым не менш менавіта апошнім часам з'явіліся па-сапраўднаму важкія падставы для гаворкі аб пераменах. — Сёння мы выйшлі на 11 стандартаў па абслугоўванню насельніцтва, — расказвае старшыня сельскага Савета Сафія Губар. — Кожны населены пункт мае тэлефонную сувязь, паўсюль адрамантаваныя вулічныя асвятленне, заасфальтаваныя вуліцы ў вёсках Шкавілаўка, Першы Май, Калініна, добра-

ДОБРЫ АДПАЧЫНАК — ГЭТА ЧЫЯСЬЦІ ПРАЦА

Прышлі да высновы, што менавіта гэтае возера мае вялікі гаспадарчы перспектывы. Толькі трэба актывізаваць развіццё галіны сельскага турызму, а Саветам скаардынаваць меры па ўзаемадзеянню і прыцягненню ў рэгіён інвестараў і ініцыятыўных людзей, якія могуць арганізаваць месцы адпачынку, стварыць інфраструктуру.

Жадаючых адпачыць тут шмат, а калі б пранавалі цывільізаваныя ўмовы, іх стала б яшчэ больш! Ды і мясцовы бюджэт мог бы папоўніцца.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

НЯМА ГРОШАЙ? ШУКАЙ СПОНСАРАЎ

П аўтара дзясятка кіламетраў на паўночны ўсход ад Мар'інай Горкі. Кажуць, што некалі галоўнай адметнасцю гэтых мясцін з'яўляліся непраходныя лясы, сапраўднымі гаспадарамі якіх былі волаты-туры. Уласна кажучы, ад іх і пайшла назва самой вёскі. Прычым Турын, які ўзгадваецца ў пісьмовых крыніцах ужо з XVI стагоддзя, лічыцца адметным заўсёды. У розныя часы тут існавалі млыны і бровар, хлебазасны магазін і карчма, народнае вучылішча і царква. Вёска не была маленькай ніколі, і менавіта гэта акалічнасць шмат у чым вызначала яе статус. Дастанкова сказаць, што васьм'ю больш за 80 гадоў Турын з'яўляецца цэнтрам сельсавета, а ў будучым ён павінен ператварыцца ў адзін з аграгарадоў.

Усю «спецыфіку» Турынскага сельсавета адзначае адразу. На яго тэрыторыі месціцца не толькі «звычайнае» сельгаспрадпрыемства, але таксама Пухавіцкая кардонная фабрыка і лясніцтва. Акрамя таго, ёсць тут два ФАПы і два вясковыя дамы культуры, сярэдняя школа, дзіцячы садок, школа-садок, дзве бібліятэкі, два філіялы банка, а таксама некалькі крам, у тым ліку прыватных, і зноў-такі прыватнае кафэ. Амаль усе гэтыя ўстановы працуюць даўно, тым не менш менавіта апошнім часам з'явіліся па-сапраўднаму важкія падставы для гаворкі аб пераменах. — Сёння мы выйшлі на 11 стандартаў па абслугоўванню насельніцтва, — расказвае старшыня сельскага Савета Сафія Губар. — Кожны населены пункт мае тэлефонную сувязь, паўсюль адрамантаваныя вулічныя асвятленне, заасфальтаваныя вуліцы ў вёсках Шкавілаўка, Першы Май, Калініна, добра-

ДАРОЖНІКІ — ВЁСЦЫ

Сёлета за 10 месяцаў Міністэрствам транспарту і камунікацый выкананы 4 з 6 мерапрыемстваў па мадэрнізацыі аўтамабільных дарог і развіццю транспартных зносінаў у сельскай мясцовасці, якія былі запланаваныя на год у адпаведнасці з Дзяржаўнай праграмай адраджэння і развіцця вёскі на 2005—2010 гады.

Так, забяспечваецца круглагадовае ўтрыманне сеткі мясцовых аўтамабільных дарог для сувязі населеных пунктаў з дарожнай сеткай агульнага карыстання і аграгарадкамі агульнай працягласцю 67 тысяч кіламетраў. Адрамантавана і рэканструювана пад'ездаў да аграгарадкоў, у якіх размешчаны сельскія Саветы, да цэнтральных сядзіб сельгасарганізацый працягласцю 290 кіламетраў (праграма на год складае 287,2 кіламетра).

Акрамя таго, адрамантавана і рэканструювана пад'ездаў да аграгарадкоў да сельскіх на-

селеных пунктаў агульнай працягласцю 1012,1 кіламетра (праграма на год — 806,2 кіламетра).

Праведзена мадэрнізацыя інфраструктуры аўтобуснай маршрутнай сеткі ў сельскай мясцовасці, а таксама парка рухомага саставу — набыта 359 аўтобусаў пры запланаваных на год 352 аўтобусах.

Варта нагадаць, што ў праграме адраджэння і развіцця вёскі прадугледжана штогадовае накіраванне сродкаў на стварэнне дадатковай інфраструктуры аграгарадкоў. У пералік такіх аб'ектаў, што маюцца ў кожнай вобласці, прадугледжана: сродкі дарожных фондаў накіроўваюцца на дарожныя работы, у прыватнасці, вуліцы і праезды ў аграгарадках, якія не адносяцца да мясцовых дарог, пад'ездаў да мехдвароў, фермаў, зернетакоў і добраўпарадкаванне іх тэрыторыі.

Сяргей РАСОЛЬКА.

МІКАЛАЙ ЛІТВІНАЎ. ФОТА ЯЎГЕНА ПЯСЕЦКАГА. ВАЛОЖЫНСКІ РАЁН.

Пытанні жыхароў дапамагаюць зняць непасрэдна нашы СВК «Турынскі», Пухавіцкая кардонная фабрыка і Светлаборскі лясгас. А з кімсьці атрымалася знайсці кантакт нават за межаў сельсавета. Скажам, рамонт школы ўдалося зрабіць дзякуючы спонсарам са сталіцы. Зноў жа школьнікі правялі добраўпарадкаванне нашай знакамітай крыніцы, атрымалі за гэту больш за 2 млн рублёў па лініі экалогіі, набылі за гэтыя сродкі камп'ютар, музычнае абсталяванне і зараз лядзяць кожны выхадныя дыскатэкі. А з будаўніцтвам моства праз Свіслач значную падтрымку аказала абласное ўпраўленне Міністэрства па надзвычайных сітуацыях.

Але шукаць самастойна даводзіцца не толькі мейстэратаў. Не менш складаная задача — знайсці «балоцныя кропкі». На тэрыторыі сельсавета пражывае звыш 1400 чалавек, і ў тым ліку каля 1200 — у вёсках Турын і Светлы Бор. Аднак у цэлым па сельсавету налічваецца 19 населеных пунктаў, 11 з якіх маюць статус малакольнасных, а 2 — аддаленыя. Пры гэтым амаль палова вясцоўцаў ужо знаходзяцца на пенсіі. І да таго ж значная частка мясцовых пенсіянераў або не мае ўвогуле дзяцей, ці пражывае асобна ад іх і іншых працаздольных сваякоў.

Аселеныя пункты рэгулярна наведваюць інфармацыйныя групы з удзеалам прадстаўнікоў сацыяльнай абароны, аховы здароўя, дарожнікаў і іншых

Андрэй АЛЕКСАНДРОВІЧ:

«АУКЦЫЁНЫ ДАПАМАГАЮЦЬ ВЫКАРЫСТОЎВАЦЬ МАЁМАСЦЬ МІНШЧЫНЫ БОЛЬШ ЭФЕКТЫЎНА»

Шмат аб'ектаў нерухомасці маёмасці выкарыстоўваецца ў нас пакуль не заўсёды эфектыўна. Чаму? І гэта кажа праблема вырашчэння ў сталічным рэгіёне, карэспанданту «Звязды» расказвае дырэктар камунальнага рэзультарскага ўнітарнага прадпрыемства «Мінскі абласны цэнтр уліку нерухомасці» Андрэй Рыгоравіч АЛЕКСАНДРОВІЧ.

— Калі і кім было створана ваша прадпрыемства?

— Мінскі абласны цэнтр уліку нерухомасці быў створаны рашэннем Мінскага абласнога выканаўчага камітэта ад 17 лютага 2005 года № 118. Галоўнымі напрамкамі дзейнасці нашага прадпрыемства з'яўляюцца: правядзенне аукцыёнаў і конкурсаў па продажы аб'ектаў нерухомасці; вызначэнне рынкавай і ацэначнай вартасці будынкаў і памяшчэнняў (у тым ліку кватэр, дамоў, дач, гаражоў і інш.), пабудовы, збудаванняў, незавершанага будаўніцтва, абсталявання, транспартных сродкаў і іншай маёмасці.

— Па якому механізму вамі праводзяцца аукцыёны па продажы аб'ектаў нерухомасці?

— Галоўным чынам аукцыёны праводзяцца па так званым англійскаму метадзе, калі продаж аб'ектаў нерухомасці ажыццяўляецца з далейшым павелічэннем цені. У гэтым выпадку на аукцыёне ідзе пошук тых пакупнікоў, якія прапаноўваюць за аб'ект самую вялікую ціну.

— У якіх выпадках практыюцца выкарыстанне «галандскага» метаду правядзення аукцыёнаў?

— У апошні час у Беларусі даволі востра стаіць праблема адзужэння не завершаных будаўніцтваў аб'ектаў. Іх узвядзенне было пачата яшчэ ў савецкія часы, а сённяшнія ўладальнікі не ў стане завяршыць будаўніцтва. Рэалізаваць такую нерухомасць вельмі цяжка, бо яе ацэначная вартасць часам у дзiesiąты разоў большая за вартасць новага будаўніцтва. Напрыклад, ціна не завершанага будаўніцтва аб'екта складае 450—500 долараў за квадратны метр, пры сярэднім стартавым коштах метра закончанага будаўніцтва 200—250 долараў. Таму пры продажы затратных для дзяржавы аб'ектаў выкарыстоўваюцца аукцыёны па галандскаму метадзе — з далейшым паніжэннем першапачатковай ціны.

— Якая пэярэдня работа ажыццяўляецца для правядзення аукцыёнаў?

Арганізатары аукцыёнаў дзейнічаюць на падставе дагавора даручэння з прадаўцом аб'екта. Перад заключэннем дагавора даручэння арганізатар правярае апаведнасць дзеючага заканадаўства пакета дакументаў, які ўстаўляўсяе правы на аб'ект; рашэнне аб правядзенні аукцыёна па яго продажы; правільнасць фарміравання першапачатковай ціны аб'екта нерухомасці, агаворачы ўмовы правядзення аукцыёна. Пасля заключэння дагавора даручэння, арганізатар стварае камісію па падрыхтоўцы і правядзенню аукцыёна і распрацоўвае ўмовы яго правядзення. За кошт уласных сродкаў наш цэнтр арганізуе публікацыю паведамлення аб правядзенні аукцыёна, праводзіць рэкламную кампанію ў друкаваных сродках масавай інфармацыі, па радыё і тэлебачанню, ажыццяўляе пошук патэнцыйных пакупнікоў з выкарыстаннем уласнай кліентскай базы прадпрыемства. Нашы спецыялісты непасрэдна наведваюць аб'ект нерухомасці, фатаграфуюць яго для размяшчэння больш поўнай інфармацыі аб аб'екце на спецыялізаваных сайтах. Арганізатар аукцыёна рыхтуе ўсе неабходныя для правядзення аукцыёна дакументы, у тым ліку бланкі заяў аб удзеле, пагадненні аб правах і абавязках бакоў і інш. Ён вядзе прыём дакументаў удзельнікаў аукцыёна, правярае іх адпаведнасць заканадаў-

ФОТА МІХАІЛА ЖЫЛІНСКАГО

Што трэба рабіць, каб выравіць падобныя сітуацыі?

— Эксперты падлічана, што ў Беларусі зараз існуе каля 2,2 млн квадратных метраў плошчай, якія выкарыстоўваюцца не эфектыўна, ці ўвогуле не выкарыстоўваюцца. Прычыннай слабога попыту на такія плошчы, а таксама на не завершаныя будаўніцтва аб'екты з'яўляюцца іх вялікая ацэначная вартасць.

Сур'ёзнай праблемай адзужэння «непазбудзенай» маёмасці з'яўляецца адсутнасць тэхнічнай і іншай дакументацыі, якая ўстаўлявае права на яе. Вядома, што многія будынкі будаваліся ў былыя гады гаспадарчымі спосабам, без праектаў і каштарысаў. Сёння, каб іх прадаць, неабходна зрабіць тэхнапланарт, аформіць землеадвод, выканаць рэгістрацыйныя мерапрыемствы. Гэтыя дзеянні каштуюць зараз вялікіх грошай. Пры гэтым можа адбыцца так, што атрыманні пры продажы аб'екта сродкаў можа не хапіць для кампенсацыі выдаткаў, якія былі панесены гаспадаром у час падрыхтоўкі аб'екта да аукцыёна.

Істотна зніжаюць актыўнасць прадаўцоў некаторыя асаблівасці айчыннага заканадаўства. У прыватнасці, калі аб'ект не выкарыстоўваўся ўласнікам больш за 5 гадоў, то сродкі пасля яго продажу цалкам накіроўваюцца ў дзяржбюджэт. З аднаго боку, дзяржава, такім чынам, разлічвае стымуляваць продаж маёмасці, якая не выкарыстоўваецца. З другога — кіраўнікі прадпрыемства, на баланс якіх знаходзіцца такі аб'ект, амаль цалкам губляюць зацікаўленасць займацца рэалізацыяй такога блага. Часцей дырэктар пакідае усё як ёсць, бо ніякіх санкцый за невыкананне графіка продажу ў заканадаўстве не прадугледжана.

— Колькі аукцыёнаў было праведзена ў вашым прадпрыемстве?

— За час работы цэнтра нашымі спецыялістамі было праведзена больш за 200 аукцыёнаў, у тым ліку больш за 100 выніковых таргоў.

— Колькі ўсяго аб'ектаў было праведзена на аукцыёнах і на якую суму?

— Аblasным цэнтрам уліку нерухомасці было прададзена 107 аб'ектаў на агульную суму 21,4 млрд рублёў. У выніку дзейнасці прадпрыемства ў рэспубліканскі і мясцовыя бюджэты пералічана 18,6 млрд рублёў. Зараз гэтыя аб'екты рэканструюцца, праводзіцца ўпарадкаванне тэрыторый, ствараюцца новыя працоўныя месцы.

— Па якіх напрамках вы бачыце перспектывы развіцця абласнога цэнтра ўліку нерухомасці?

— У нас у рэспубліцы прынята комплексная праграма развіцця сферы паслуг на 2006—2010 гады, дзе вялікая роля адводзіцца дзяржаўным прадпрыемствам у сферы развіцця рэзультарскага паслуг. У мэтах выканання гэтай праграмы зараз рыхтуюцца змяненні ў адпаведны ўказ Прэзідэнта, згодна з якімі ўнітарныя прадпрыемствы нашага прафілю змогуць займацца не толькі аукцыёнамі і ацэнкай, але і развіццём рынку нерухомасці шляхам прапанавання рэзультарскага паслуг насельніцтву.

Пасля гэтага наша прадпрыемства пачнуць асаблівасці рэгіёна і ствараць здаровую канкурэнцыю прыватным арганізацыям. Упоўнены, што дзяржаўныя тарыфы нашага прадпрыемства будучы значна танней за кошт рэзультарскага паслуг, якія сёння практыкуюцца ў буйных гарадах краіны прыватнамі.

Асобна хачу падзякаваць журналістам вашага выдання за плённае супрацоўніцтва з нашым прадпрыемствам. Дзякуючы супрацоўніцтву з такім салідным выданнем краіны, мы паспяхова ажыццяўляем сваю прафесійную дзейнасць.

— Як ацэньваеце работу прадпрыемства па ацэнцы і рэалізацыі аб'ектаў нерухомасці, абсталявання, транспартных сродкаў, якія знаходзяцца ў камунальнай і рэспубліканскай уласнасці, аб'екты нерухомасці і абсталявання, якія былі перададзены ў даход дзяржавы. Мы працуем па дагаворах даручэння з рознымі акцыянернымі таварыствамі.

— Як ажыццяўляецца кантроль за выкарыстаннем абласной мінскай нерухомасці?

— Кантроль за выкарыстаннем абласной нерухомасці ажыццяўляецца Мінскім абласным тэрытарыяльным фондам дзяржаўнай маёмасці.

— Як вядомасць структуры выкарыстоўваць маёмасць неэфектыўна?

Сяргей КУРКАЧ.

Сенсацыя! Новы год ужо наступіў!

Што прынясе нам тройца — Свінн, Юпітэр і Стралец?

Нават ты, хто не цікавіцца астралягіяй, ведаюць, што наступны год па вадзе Усходняга календара будзе Годам Свінні. Кітайцы збіраюцца сустракаць яго ў ноч з 17 на 18 лютага (мэнавіта на гэты час прыпадае другі маладзік пасля зімовага сонцастаяння). Якім аб'явае стаць для чалавечыя новы 2007 год мы папрасілі расказаць астралага Кацяр'яну ФЛІКОП.

— Свінн ва ўсходняй традыцыі сімвалізуе шанцаванне, поспех (у першую чаргу фінансавы), дабрабыт, прырост, пладавітасць, — тлумачыць Кацяр'яна. — Акрамя таго, ёй уласцівы шчодрасць, дабрадушнасць, давер і бескарысліваць. Усе гэтыя якасці трэба будзе праяўляць на працягу ўсяго года. Галоўная тэндэнцыя Года Свінні — развіццё і пашырэнне ўсемагчыма спраў, асабліва ў сацыяльнай і дзелавой сферах. Гэта спрыяльнае час для бізнесу і прадпрыемстваў, актыўнасць у азначаным кірунку прынясе прыбытак. Увогуле Год Свінні не спрыяе замкнёнасці чалавека на самім сабе.

— 2007-ы лічыцца годам Вогненнага Свінні. У чым канкрэтна будзе праяўляцца гэта «вогненнасць»?

— Не трэба думаць, што вогненны знак заўсёды прыносіць непрыемнасці. У цэлым Год Свінні будзе ўдалым і спрыяльным для ўсіх. Проста за кошт «вогненнай» афарбоўкі некаторыя якасці Свінні акрэсліцца больш рэзка. Аднак людзям, якія ўмеюць дзейнічаць смела і рашуча, праяўляючы ініцыятыву і размах, гэта будзе толькі на карысць. Гэты год абяцае новыя перспектывы народжаным у гадзі Свінні, Ката (Трус) і Казы. Прыемныя сюрпрызы чакаюць Быкі і Пёны. Асабліва ўважлівымі трэба быць Змяі, Тыгры і Малпе, тады яны пазбегнуць цяжкасцяў і не прапусцяць новыя магчымасці.

— Як сустрэць Год Свінні, каб забяспечыць яе падтрымку на бліжэйшы 12 месяцаў?

— Адзёне лешы падбарца ў колерах цёплай летне-асенняй гамы (чырвоны, жоўты, карычневы, бардовы, ахрысты, ружовы, пурпурны і г.д.). Тады датычыцца святлочыстых страў, з мэнш трэба абавязкова выключыць свінну. Ададце правага птушчы і рыбе. Памешч тлушчэй і прыпраў, больш гародніны і фруктаў. Зоркі вельмі ні ражыць злупоўжываць пры сустрачцы Года Свінні алкаголем і вострымі закускімі. У кітайскай Свінні — сімвал матэрыяльнага дабрабыту, таму ідэальным падарункам на Новы год будзе свініка-капілка, а таксама кашалькі, партаманеты і іншыя сувеніры з выявамі

свінні ці парсючковых лычкаў.

— Сустрэкаць Год Свінні можна ўжо з 31 снежня на 1 студзеня ці ўсё ж пачаць да 17 лютага?

— Тут ёсць некалькі важных нюансаў. Найперш адзначу, што многія сучасныя астралагі судзілісяць 12-гадовы Усходні календар і 12-гадовы цыкл абарачэння Юпітэра вакол Сонца (за год Юпітэр праходзіць праз адзін знак Зодыяка). Яшчэ 2—4 тысячы гадоў таму гэтыя цыклы супадалі, зараз яны змясціліся, аднак падобныя характарыстыкі абодвух цыклаў прымушаюць гаварыць аб іх астралягічнай узаемазвязці. Году Свінні Усходняга календара адпавядае год знаходжання Юпітэра ў зоры І Стральца. Калі паглядзець на рэальную планетную сітуацыю, мы ўбачым, што Юпітэр ужо ў Стральцы. Пераход адбыўся 24 лістапада. А гэта значыць, што астралягічны Новы год — Год Свінні — ужо наступіў.

— Вы казалі, што азначэння цыклаў падобныя, але не ідэнтычныя. Што прынёс нам «Юпітэр у Стральцы»?

— Юпітэр адказвае за пашырэнне ва ўсіх сэнсах. А ўлічышы, што ён перайшоў у свой «падшэфны» знак Задняяка, можна смела казаць, што ўсе якасці Юпітэра правярацца адзін за адным у якасць яскрава. На працягу года будзе надзвычай карысным вывучыць і вывучыць — гэта тыя сферы дзейнасці, за якія адказвае Стралец. Самае важнае — духоўна-маральнае ўдасканаленне. Асноўнай задачай года можна назваць пабудову воіраза свайго ідэала (якім чалавек хацееў бы бачыць сябе і сваё жыццё), але з упорам на духоўны аспект. Стральцы крыху адарваваны ад матэрыяльнага свету. Парадокс, які будзе рэалізоўвацца на практыцы ў новым годзе: чым больш адасобіцца чалавек ад матэрыяльных каштоўнасцяў, тым лягчэй яны да яго прыйдуць (духоўны рост — залог матэрыяльнага дабрабыту). Акрамя таго, карысным будзе вывучэнне новых духоўных практык і чужых культур, як апаэрадавана (праз кнігі, фільмы), так і непасрэдна (Стралец адказвае за пашырэнне духоўна і фізічных гарызонтаў).

— Астралагічны Новы год ужо наступіў, а да 1 студзеня яшчэ засталася пару тыдняў. Як правільна прахціць гэты «хвосцік» і ўвогуле, у свеце сказанага вышэй, ці варта надаваць вялікае значэнне сучаснай традыцыі сустракаць Новы год 31 снежня?

— Пачну адказ з другога пытання. У нашай культуры Новы год прынята святкаваць з 31 снежня на 1 студзеня. Людзі прывычна звязваюць з гэтай датай пачатак новага эта-

пу ў жыцці, рэалізацыю сваіх жаданняў і мару, развіццывацца з усім дрэнным, хворым, крывадым, што здарылася з імі ў прайшоўшым годзе. Нездарма для многіх надыходы года — добрая нагода пачаць усё з чыстага ліста. Заўважце: псіхалагічна праграмуюць сябе на новы этап адначосна мільёны людзей. Узнікае вялікі рэзананс. І праграма працуе. Таму вельмі важна страцьце Новы год з адпаведным псіхазмацавальным настроем. Трэба сапраўды пацярпацца пакінуць у мінулым дрэннае і не прыемнае, скаанцэнтравана на пазітыўных думках і радасных перажываннях. Ад гэтага ў многім будзе залежыць ваша жыццё ў наступны 12 месяцаў. Калі ж людзі настройваюцца да першага пытання — напрыканцы года трэба паспеець аддаць даўгі. Гэта датычыцца не толькі фінансаў. Пастарайцеся завяршыць распачатыя справы, высветліць адзіны з тымі, з кім у вас узніклі непаразуменні, прымірыцца з непазбежным і адпусціць тое, што не стала вашым... Пачынаючы з 24 лістапада наша праблема, турботы і клопаты акрэсліваюцца больш аб'ёмна і рэзка. Многія рэчы і падзеі, якія не мелі асабога значэння на пачатку года, зараз становяцца вельмі важнымі. Такая з'ява называецца напрыканцы любога года, аднак з-за ўплыву «Юпітэра ў Стральцы» зараз гэты перыяд працякае ў авостранай форме. Тут галоўнае — убацьчыць, што паказвае нам жыццё, на якія яго аспекты варта звярнуць асабліва ўвагу... Перыяд з 1 студзеня і да 17 лютага, калі кітайцы будуць адзначаць свой Новы год, прыйдзе на адным дыханні. Станючая энергія, акумуляваная падчас святкавання, плаўна перанясена на Новы год вадолі Усходняга календара.

— Вы казалі, што ў цэлым Год Свінні абяцае быць спрыяльным для ўсіх. Але ж ёсць, напэўна, і нейкія «вострыя» моманты, на якія трэба будзе звярнуць увагу?

— Безумоўна, І Свінні і Стралец — натуры даверлівыя, часам — занатад, таму наступны год павінен прайсці пад лозунгам «Давайрай, але правайрай!» Інакш ёсць верагоднасць стаць ахвярай махлярства. Акрамя таго, развіццё і пашырэнне спраў і магчымасцяў у новым годзе можа быць вельмі эканспансіўным, і чалавек папросту не здолее рэальна ацаніць свае магчымасці (пераацаціць сябе). У некаторых нават можа праявіцца «зорная вяроба».

Гутарыла Інга МІНДАЛЁВА. (Заканчэнне ў наступным нумары).

УТВЕРЖДЕНО Наблюдательный совет АСБ «Беларусбанк» 27 ноября 2006 г. № 13

ЗАВЕРЯЮ Начальник Минской городской инспекции по ценным бумагам Министерства финансов Республики Беларусь В.Н. Омелянович

06 декабря 2006 года

КРАТКАЯ ИНФОРМАЦИЯ

об открытой продаже облигаций девятнадцатого — двадцатого выпусков Открытого акционерного общества «Сбергательный банк «Беларусбанк»

Наименование эмитента на белорусском языке: полное: Акционерное товарищество «Ашчадны банк «Беларусбанк»; сокращенное: Акцыянерны Ашчадны банк «Беларусбанк» (ААБ «Беларусбанк»); на русском языке: полное: Открытое акционерное общество «Сбергательный банк «Беларусбанк»; сокращенное: Акционерный Сбергательный банк «Беларусбанк» (АСБ «Беларусбанк»); АСБ «Беларусбанк» зарегистрирован в Национальном банке Республики Беларусь 27 октября 1995 года. Регистрационный номер 56.

Место нахождения эмитента, телефон, электронный адрес: 220050, Республика Беларусь, г. Минск, ул. Мясникова, 32. Телефон — (017) 218-84-08, телефон/факс — (017) 222-26-26. E-mail — info@belarusbank.minsk.by

Основные виды и срок деятельности эмитента

В соответствии с законодательством Республики Беларусь, Общегосударственным классификатором видов экономической деятельности Республики Беларусь (код 65120 — деятельность коммерческих банков) и на основании Лицензии на осуществление банковской деятельности от 27 октября 2006 года № 1, выданной Национальным банком Республики Беларусь, АСБ «Беларусбанк» осуществляет следующие банковские операции:

- привлечение денежных средств физических и юридических лиц во вклады (депозиты);
- размещение привлеченных денежных средств от своего имени и за свой счет на условиях возвратности, платности и срочности;
- открытие и ведение банковских счетов физических и юридических лиц;
- открытие и ведение счетов в драгоценных металлах;
- осуществление расчетного и кассового обслуживания физических и юридических лиц, в том числе банков-корреспондентов;
- валютно-обменные операции;
- купля-продажа драгоценных металлов в случаях, предусмотренных законодательством Республики Беларусь;
- привлечение и размещение драгоценных металлов во вклады (депозиты);
- выдача банковских гарантий;
- доверительное управление денежными средствами по договору доверительного управления денежными средствами;
- инкассация наличных денежных средств, платежных инструкций, драгоценных металлов и иных ценностей;
- выпуск в обращение банковских пластиковых карточек;
- выдача ценных бумаг, подтверждающих привлечение денежных средств во вклады (депозиты) и размещение их на счета;
- финансирование под уступку денежного требования (факторинг);
- предоставление физического и юридического лицам специальных помещений или находящихся в них сейфов для банковского хранения документов и ценностей (денежных средств, ценных бумаг, драгоценных металлов и драгоценных камней и др.);
- перевозка наличных денежных средств, платежных инструкций, драгоценных металлов и драгоценных камней и иных ценностей между банками и небанковскими кредитно-финансовыми организациями, их обособленными и структурными подразделениями, а также доставка таких ценностей клиентам банков и небанковскими кредитно-финансовыми организациями.

Помимо банковских операций, указанных в части первой настоящего пункта, АСБ «Беларусбанк» вправе осуществлять в соответствии с законодательством Республики Беларусь:

- поручительство за третьих лиц, предусматривающее исполнение обязательств в денежной форме;
- доверительное управление драгоценными металлами и (или) драгоценными камнями;
- операции (сделки) с драгоценными металлами и (или) драгоценными камнями;
- лицензионную деятельность;
- консультационные и информационные услуги;
- выпуск (эмиссию), продажу, покупку ценных бумаг и иные операции с ценными бумагами;
- продажу лотерейных билетов;
- иную деятельность, предусмотренную законодательством Республики Беларусь.

Банк может осуществлять отдельные виды деятельности, перечень которых определяется законодательными актами Республики Беларусь, только на основании специального разрешения (лицензии).

Банк вправе осуществлять производственную и (или) торговую деятельность для собственных нужд, а также в случаях, предусмотренных законодательными актами Республики Беларусь.

Банк осуществляет следующие виды деятельности в соответствии с Общегосударственным классификатором видов экономической деятельности Республики Беларусь:

- страховое посредничество (деятельность страхового агента) (код 67201);
- сдача внаем собственного недвижимого имущества (код 702).

Срок деятельности АСБ «Беларусбанк» не ограничен.

Основные показатели финансово-хозяйственной деятельности АСБ «Беларусбанк» за отчетный год и квартал, предшествующий дате принятия решения о выпуске облигаций

Table with 3 columns: Показатели, 2005 год, 3 кв. 2006 год. Rows: Прибыль, млн. р. (43 746,0 / 38 442,6), Рентабельность, % (4,4 / 13)

Объем эмиссии, количество и вид облигаций

19-й выпуск: объем эмиссии — 2 500 000 (Два миллиона пятьсот тысяч) евро; количество — 5 000 (Пять тысяч) облигаций. Серия «АУ», номера «000001-005000»;

20-й выпуск: объем эмиссии — 1 500 000 (Один миллион пятьсот тысяч) евро; количество — 15 000 (Пятнадцать тысяч) облигаций. Серия «АФ», номера «000001-015000».

21-й выпуск: вид — процентные, на предъявителя, документарные (в виде отпечатанных на бумаге бланков).

Номинальная стоимость облигаций 19-й выпуск: номинальная стоимость облигации — 500 (Пятьсот) евро. В течение всего срока открытой продажи облигации продаются первому их собственнику по номинальной стоимости — 500 (Пятьсот) евро;

20-й выпуск: номинальная стоимость облигации — 100 (Сто) евро. В течение всего срока открытой продажи облигации продаются первому их собственнику по номинальной стоимости — 100 (Сто) евро.

Начальный срок открытой продажи облигаций

Срок первичной продажи облигаций 19 и 20 выпусков — в течение двенадцати месяцев с 01 января 2007 года по 31 декабря 2007 года включительно.

Место и время проведения открытой продажи облигаций

После опубликования краткой информации об открытой продаже облигаций 19 и 20 выпусков АСБ «Беларусбанк», заверенной Минской городской инспекцией по ценным бумагам Министерства финансов Республики Беларусь, фиксация обременения предмета залога, обеспечивающего исполнение обязательств по облигациям, и предоставления в регистрирующий орган копии документов, подтверждающих фиксацию обременения предмета залога, открытая продажа облигаций 19 и 20 выпусков осуществляется филиалами АСБ «Беларусбанк», структурными подразделениями АСБ «Беларусбанк» и его филиалов, а также ОПЕРУ центрального аппарата АСБ «Беларусбанк» ежедневно в течение операционного дня до момента полной реализации всего объема эмиссии облигаций.

Владельцами облигаций 19 и 20 выпусков могут быть только физические лица — резиденты и нерезиденты, приобретающие их

не в целях предпринимательской деятельности (далее — физические лица), а также эмитент данных облигаций (АСБ «Беларусбанк»). Физические лица, изъявившие желание приобрести облигации 19 и 20 выпусков обязаны внести наличными либо перечислить в АСБ «Беларусбанк» в безналичном порядке денежные средства в оплату облигаций.

Денежные средства от первичной продажи облигаций 19 и 20 выпусков будут поступать на соответствующие счета в филиалах АСБ «Беларусбанк», структурных подразделениях АСБ «Беларусбанк» и его филиалов, а также в ОПЕРУ центрального аппарата АСБ «Беларусбанк».

Срок обращения облигаций

Срок обращения облигаций 19 и 20 выпусков составляет 24 месяца — с 01 января 2007 года по 31 декабря 2008 года.

Срок и порядок погашения облигаций

Облигации 19 и 20 выпусков погашаются по требованию их владельцев при предъявлении оригиналов облигаций в АСБ «Беларусбанк». При этом требование о погашении облигаций должно быть предъявлено в течение шести месяцев — с 01 января 2009 года по 30 июня 2009 года. Досрочное погашение облигаций не производится.

Обязательства АСБ «Беларусбанк» по погашению облигаций 19 и 20 выпусков, по которым в срок погашения названных облигаций не было предъявлено требование об их погашении с предъявлением оригиналов погашаемых облигаций, и обязательства по выплате дохода по данным облигациям после истечения вышеуказанного срока погашения прекращаются.

При погашении облигаций 19 и 20 выпусков владельцу возмещается номинальная стоимость облигации, а также уплачивается неполученные ранее купонные доходы наличными деньгами либо в безналичном порядке в соответствии с законодательством Республики Беларусь.

Условия и размер выплаты дохода по облигациям и порядок его определения

Выплата дохода по облигациям 19 и 20 выпусков производится периодически (один раз в шесть месяцев) в виде купонного дохода при условии предъявления физическим лицом оригинала облигации.

Днем начала выплаты соответствующего купонного дохода является первый рабочий день после истечения определенного купонного периода, то есть истечения шести месяцев со дня начала первичного размещения, предусмотренного решением о выпуске облигаций, или со дня истечения предыдущего купонного периода соответственнo.

Начисление купонного дохода по облигации осуществляется со дня первичного размещения соответствующей облигации по 31 декабря 2008 года включительно.

Со дня истечения срока обращения облигаций купонный доход не начисляется.

Первый купонный доход по соответствующей облигации начисляется со дня ее первичного размещения по день истечения купонного периода, в котором было произведено первичное размещение данной облигации.

Второй и последующие купонные доходы по облигации начисляются со дня начала очередного купонного периода по день истечения данного купонного периода. Дата окончания последнего купонного периода — 31 декабря 2008 года.

Расчет купонного дохода производится путем его начисления на номинал облигации за купонный период, определенный в соответствии с вышеуказанными правилами, по процентной ставке равной:

- 7 (Семь) процентов годовых по облигациям, размещенным в период с 01 января 2007 года по 30 июня 2007 года;
- 6,5 (Шесть целых пять десятых) процента годовых по облигациям, размещенным с 01 июля 2007 года по 31 декабря 2007 года.

Купонный доход рассчитывается по следующей формуле:

D = P * N * t / 360 * 100

где: D — купонный доход; t — количество дней соответствующей части купонного периода;

P — процентная ставка по купону в размере:
- 7 (Семь) процентов годовых по облигациям, размещенным в период с 01

Наш культурны асяродак

ЖЫРАНОДЛЯ

Выпуск № 5

Слуцкі краязнаўчы музей, несумненна, скарбніца горада. Толькі гадзіннікаў тут розных фірмаў і ўзростаў больш за сотню. Навуковыя супрацоўнікі музея імкунца разгадаць тайну, напрыклад, якім чынам трапілі на Слуцкіны гадзіннікі замежных фірмаў «Seiko» і «Burr».

Фота Анастасіі КЛЕПІЧУК

Пытанне ў тэму

На Новы год хочацца атрымаць цёплыя адносіны... і ніякага свінства!

Дзе сустрэнуць свята і што чакаюць у падарунак беларускія зоркі?

Мы з калегамі ўжо амаль дакладна ведаем, як адзначым надыходзячы 2007 год, а некаторыя нават складоўчы спіс жадаемых падарункаў. Мяркуючы па чэргах паўсюль — ад гіпермаркетаў да рынкаў — сургамадзяне заклапочаны тым жа пытаннем. І няхай надвор'е пакуль не спрыяе настрою на «белае свята», гэта не нагода, каб увогне да яго не рыхтавацца.

Ганна ЭЙСМАНТ, вядучая спартыўных тэлепраграм: — Спачатку я меркавала, што адзначу Новы год у якой-небудзь цёплай экзатычнай краіне, потым перагледзла планы і вырашыла паехаць адпачыць загадзя, каб прыехаць ужо са святоточным настроём — у чаканні і прадчуванні свята.

А яшчэ хочацца паехаць на Каляды ў Польшчу — у прынцыпе, візы адкрыты менавіта такім чынам, каб усё паспець. Непасрэдна свята, дзякаваць Богу, мне ёсць з ім адзначаць — у мяне добрая сям'я, каханы чалавек, — і я спадзяюся на ціхую, утульную атмасферу, магчыма, прыгатуваную небудзь сваёй «фірменнай». Бо калі ж можна тусаватца, варта час ад часу пабыць хатняй, сямейнай дзяўчынкай, пасядзець дома альбо завітаць у госці да родных. (Смяецца.) Магчыма, многія не паверавяць, але хочацца не матэрыяльных падарункаў, а увагі, цяпла і разумення ад блізкіх людзей. Бо часам нават адна неасцярожная заўвага вельмі балюча раніць, я гэта на сабе адчула. Самае галоўнае, каб дома усё было добра. А падарункі маме, тату, сябе і сваёй котцы я планую прывезці якраз з Егіпта і Польшчы.

Распявала Вікторыя ЦЕЛЯШУК. Р.С. Яшчэ многа каму ёсць што сказаць.

Дзіма КАЛДУН, пераможца «Фабрыкі зорак-6»: — Вельмі хацелася б сустрэць Новы год у працэсе работы, бо зараз у мяне загрузкі асабліва ніяма, а ёсць ж хочацца. Думаю, дзесьці з 3 студзеня ўдасца наладзіць невялікі адпачынак — але пакуль не ўсё зразумела з прадэсарам. Многае залежыць ад таго, як пройдзе адбор на «Еўрабачанне» і я спадзяюся на падтрымку з боку Віктара Дробіша. Які хацеў бы падарунак? (Задумваецца.) Многа грошай — а каму б не хацелася, — і, напэўна, магчымае кудысьці паехаць, паглядзець свет. Пакуль што няма святоточнага настрою, таму я не падбіраў падарункі маме і сябрам — звычайна я гэтым займаюся ўжо ў самыя апошнія дні.

Літаратурная анкета «Звядзе»

«Трэба знайсці сілы пісаць нават тады, калі здаецца, што гэта ўжо нікому не трэба...»

- 1. Якой вам бачыцца будучыня беларускай літаратуры?
2. Хто, на ваш погляд, вызначае сёння аблічча беларускай літаратуры: у прозе, у паэзіі, у драматургіі, у літаратурнай крытыцы?
3. Хто ён, герой нашага часу — з пункту гледжання пісьменніка?

Ніна ШКЛЯРБА, паэтка, Г. Гомель:

1. Будучае беларускай літаратуры бачыцца мне ў яднанні ўсіх творчых сіл Беларусі, у іх заапрабаванасці як на сваёй Радзіме, так і за яе межамі. Без падтрымкі дзяржавы тут не абыйсца.

...Уяўляю заўтрашні дзень: іду па гораду — і ў любым газетным кіёску магу купіць «ЛіМ», «Краязнаўчую газету», часопіс «Роднае слова»... А ў гэты час па радыё і тэлебачанню, ва ўсіх перыядычных выданнях праводзяцца літаратурныя конкурсы і чытанні. І галоўнае — выдаюцца кнігі. Сам пісьменнік ідзе ў народ, робіць прэзентацыю і сваімі вачамі бачыць, наколькі зацікавілі яго творамі людзі.

Асабіста я веру, што беларуская літаратура калі-небудзь стане адкрытым для цэлага свету — як і наша беларуская мова, якая не згубіла сваёй сувязі з іншымі славянскімі мовамі. Думаю, што на аснове беларускай літаратуры адбудзецца адраджэнне шматвяковай славянскай гісторыі і культуры.

2-3. Аблічча беларускай літаратуры зараз вызначаюць тры пісьменнікі, якія клапоцяцца аб вартасці сваёй творчасці, а не толькі аб уладванні свайго дабрабыту. Хоць гэта таксама важна, але ж не важней за ўласную годнасць!

Трэба знайсці ў сабе сілы пісаць нават тады, калі здаецца, што гэта нікому ўжо не трэба. Пісаць — і кляпцуюць аб узроўні напісання. Таму што твае творы — перш за ўсё адлюстраванне тваёй душы і тваёго таленту. У гэтым сэнсе я схіляюся перад паэзіяй Анатоля Грачанікава, Анатоля Сыса, Яўгенія Яншчыка, Рыгора Барадулліна, Міколы Мятліцкага, Раісы Баравіковай, Алеся Разанава, Таісы Бондары...

На скрыжаванні дзвюх культур — беларускай і рускай — расце цікавае людзей да беларускай мовы. Бо на ёй годна і велічна гучаць пераклады з любімой мовы свету, у тым ліку і са старажурскіх мов. Напрыклад, «Слова пра паход Ігравы» Новым, незвычайнымі графічнымі пералавамі на мове Купалы і Коласа вершы нашых рускамоўных аўтараў Фелікса Мысліцкага, Івана Бісера, Алены Агінай, Алега Ананьева, іншых.

З празаікаў мне даспадобы творы Уладзіміра Караткевіча, Міхаса Стральцова, Івана Шамякіна; гістарычныя раманы Волгі Іпатавай і проза Генрыха Далідовіча, а таксама кніга «На мяжы» нашага земляка Уладзіміра Гаўрылюка.

Драматургію ведаю горш. Маё пакаленне вернае Андрэю Макаёнку. Ходзім у Гомельскія драматычны тэатр і на прэзентацыі Васіля Ткачова. Цяжка для мяне і малады творца Андрэй Курэйчык, і больш стала сцэнарысты і драматургі Аляксей Дударэў, Георгій Марчук, Сяргей Трахіміч.

Крытыка, на жаль, адстае. Часта можна сустрэць артыкулы Алеся Марціновіча і Алеся Карлюкевіча. Слушаю выступы на старонках газет і часопісаў пісьменнік Юрый Фатнэў. Крамае разважлівае публіцыстыка Яўгена Каршукова... Але ўсё ж па-за ўвай іншы раз застаюцца значныя з'явы ў беларускай літаратуры — напрыклад, кніга паэзіі «Ксты» Рыгора Барадулліна, а таксама навінік выдавецтваў. Лічу, што абякаваць да творчасці пісьменніка, яго незалежнасці гучыць не толькі творчасць, але і самога аўтара як асобу... Таму і ствараецца ўражанне, што галоўны герой нашага часу — гэта народ, што, як зацоканы апостал, пераходзіць з аднаго твора ў другі ў пошуках... самога сябе.

Галоўным героем, па майму глыбокаму перакананню, павінна быць Радзіма, родная зямля — як гэта і вядзецца справядку. І вядома, чалавек з усімі сваімі слабасцямі, які годна жыве на сваёй зямлі, любіць яе і не замінае дарогу іншым. Хай мастак усім малое неба, Хай мой верш да неба далічыць, Хай святар памоліцца як трэба, Хай пачуе Бог, каб з намі быць.

Падрыхтавала Таццяна ПАДАЛЯК.

За кулісамі

АЛЕЙНІКАЎ ДАПАМОЖА БЕЛАРУСІ ПЕРАЎЗЫСЦІ РАСІЙСКАЕ «МЕТРО»

Народны артыст Расіі Ілья Алейнікаў разам з санкт-пецярбургскім «АртЦэнтрам» ставіць у нашай краіне мюзікл. Цікавае да гэтага праекта выклікана не толькі тым, што вядучы гумарыстычны перадача «Гарадок» расійскае свабоднае тэлебачанне ў нашай краіне, а гаворка ідзе аб людзях, якія не знайшлі свабоды ў сямейным свеце. І, нарэшце, самае галоўнае — аўтар мюзікла вырашыў пераключыцца з кіна на тэатр. (Смяецца.) Вагу пастановаў надае такая вядомая ў свеце фігура, як Януш Юзафавіч (ён нават адчувае пастановаў на Бравдзі, каб працаваць у Беларусі). Нагадаю, што адна з яго работ — «Метро», мюзікл, што не выязджаў за межы музычнага тэатра Масквы і сабраў у адных сценах за тры гады паўмільёна гледачоў (зала ўмяшчае толькі тысячы чалавек) і заробіў не менш за 12 мільянаў долараў (у пастановаў уключылі 1 200 000 долараў). І гэта пры тым, што ў мюзікле не ўдзельнічалі «зоркі».

Рабочая назва — «Прарок», бо гэта — цэнтральны персанаж, вакол якога вядуцца дыскусіі. Праўда, аўтар лібрэта, народны артыст Расіі Мікалай Дуксін заўважыў, што хутэй за ўсё шоу будзе называцца «Усё пачынаецца ў канцы», бо эпіграфам да мюзічнага спектакля стануць наступныя словы — «Все концы, уже закрыты ниша, застыла маска скорби на лице, но чей-то голос тихо шепчет: «Все начинается в конце».

Эпіграфам да мюзічнага спектакля стануць наступныя словы — «Все концы, уже закрыты ниша, застыла маска скорби на лице, но чей-то голос тихо шепчет: «Все начинается в конце».

Прэм'ера мюзікла прызначана на красавік наступнага года. Зараз праводзяць кампанію, каб адбраць прэзэнтантаў на 18 дзевочак асоб і ў маскоўскіх. Саставаў будзе некалькі, каб не залежаць ад уласных надзвычайных абставін (хвароб артыстаў і г.д.). «Калі нічога не зменіцца, ролю сямейнай пары будзе выконваць Ядвіга Палаўска і Аляксандр Ціхановіч. Яны вельмі спадабаліся Янушу», — сказаў па скартэу карэспандэнту «Звядзе» адзін з рэжысёраў мюзікла Геннадзь Давыдзкі. Сярод расійскіх «зорак», у прыватнасці, будучы Міхаіл Баярскі і Алег Басілавіч.

Геніяльнаму Стаянаву месца не знайшлася — Беларусы мы выбралі нездарма, бо яна некртанута, незалежная ўласныя мюзікламі, як Расія. У нас ставіліся аналагі замежных шоу. Сцэна перанасчыная рознымі калікам, а тут усё можна пісаць з чыстага ліста, — растлумачыў Ілья Львовіч.

У нашай краіне ва свабоды як камічнага персанажа (на адным з каналаў зараз якраз

дэманструецца ка-медыйны серыял «Трое зерку», дзе заадаблены Ілья Алейнікаў (Аўт.). Выкананнем ролі Прарока вы вырашылі разбурыць гэты стэрэатып?

— Я проста хачу даказаць, што я ў першую чаргу не камедыіны актёр, а артыст. Праўда, першапачаткова я не планавалі быць Прарокам. Проста паспрабаваў, калі мы працавалі над запісам мюзіку, і выявілася: я ўмею спяваць.

— Асабіста для мяне стала адкрыццём, што вы пішаце мюзіку. Раскажыце, калі ласка, як вы працавалі над ёй.

— Пачыналася ўсё даўно, чатыры гады таму. Я напісаў невялікі кавалачак на трыццаць хвілін і паказаў яго сябрам, а яны і прапанавалі стварыць мюзікл, бо матэрыял атрымаўся цікавы, — каб гэта даказаць, Алейнікаў прапанаваў паслухаць некалькі ўрэнкаў.

— А навошта вы разбурылі тандэм з тэлепраграмамі «Гарадок» Алейнікаў — Стаянаў?

— Юру проста не знайшлось тут месца. Акцёр ён геніяльны. Можа выканаць усё, але ў наш праект ён не ўпісаўся б.

— Як бы вы ахарактарызавалі асноўную ідэю пастановаў?

— Усё верціцца вакол розных эпізодаў жыцця чалавека — ад юнацтва да старасці. Ёсць смерць, каханне...

— Дык гэта ж тэма філасофскай. Нават не ўяўляю вас у такім праекце...

— Я змагу. Паверце, — вельмі сур'ёзна запэўніў артыст.

На развітанне я пажадала Ільі Алейнікаваў ўданы ў працы, якія яшчэ наперадзе, і папрасіла ў «зоркі» аўтограф для нашых чытачоў.

«Будзе толькі адна «зорка»

Шчыра кажучы, заставацца на кампанію я не планавала, але сустрэла ля ўваходу некалькі беларускіх знакамцаў (Вікторыю Алешка, Віктара Пшанічнага, Насію Ціхановіч, Аляксандра Гайдук, Аляксея Хлестова, Дзмітрыя Качараўскага і інш.), і вырашыла, што на гэта варта паглядзець.

Рэжысёр-пастановаўшчык Януш Юзафавіч — сапраўдны прафесіянал, і ніякія імёны, тытулы для яго значэння не мелі. Фіналістаў тэлепраекта «Зорны дэлякант» (Вітала Сычова, Святлана Мосіну і г.д.) ён прасіў спяваць гучней і больш высока, але нямногія беларускія «па-

СВЯТОЧНЫ ПАДАРУНАК АД МАЙСТРОЎ «КАМЕННАЙ КАЗКІ»

Навагодняя калекцыя самацвэтаў будзе прадстаўлена на зімовай выставе-кірмашы «Каменная казка», якая пройдзе з 13 па 17 снежня ў актавай зале галоўнага корпуса Беларускага ўніверсітэта.

Арганізатары выставы — Музей землекарыстання і геаграфічнага факультэта БДУ — падрыхтавалі багатую экспазіцыю і прывялі яе ў 85-годдзя ўніверсітэта. Для прыкладу, на выставе можна будзе убачыць і набыць аўтарскія работы Беларускага саюза майстроў народнай творчасці і грамадскага аб'яднання супрацоўніцтва дзельцаў і творчых жанчын, кампазіцыі з крэмнага, ювельніцтва ўпрыгажэнні з бісеру, каменя, скуры, какасавага аржа, ракавін, пуху, драўніны і мінералаў. Аб'яднаны інстытут фізікі цвёрдага цела збіраецца прадставіць вырабы з медзі і змяшчальны медзь мінералаў.

Музей землязнаства БДУ рыхтуе спецыяльна да выставы некалькі тэматычных экспазіцыяў: «Агаты Запалля», «Мінералы і горныя пароды Поўначы», «Самашчы Кольскага паўвострава», «Шшымы Урала», «Каменныя кветкі з гіпсу і калідэі», «Нефрыты Забайкалля» і «Шматлікае сямейства кварца».

Надзея НИКАЛАЕВА.

Што такое адчай, пэўна, ведае кожны. Але ў кожнага ён свой. Адчай чалавека і зверга, дзіцяці і бацькі. У кожнага з нашых адчай свой твар, сваё гісторыя і прырода паходжанья. І таму, на маю думку, гэта з'ява цалкам матэрыяльная, тым больш калі ты здольны, як робіць гэта Геннадзь Аўласенка з г. Чэрвеня, выказаць, перадаць сваё адчуванне словам — так, каб прымуціць верыць табе іншым.

Віктар КАЗЬКО.

Ён увайшоў у прэзідэнт і адраду з ноздры ягонай казытну тры знаёмых пах тышай капусты з гурдзінак. Калісць ён любіў гэтую страву, але за некалькі апошніх месяцаў амаль зненнаўважыў яе. Праўда, кажаць аб гэтым жонцы ў яго не хапала духу.

— Гэта ты? — данёсся з боку кухні знаёмы высокі голас. — Ты ўжо прыйшоў?

Раней недарэчнае гэтае пытанне выклікала ў яго знаменную ўсмішку, але гэта было раней. Тады, калі ён яшчэ ўмеў усміхацца...

— Добры вечар, любя! — сказаў ён, заходзячы на кухню і цалуе жонку ў выбеленае заўсачнае сівізнае скронь... Потым ён кінуў толькі погляд на другі бок стала і дадаў: — Прывітанне, Бобі!

Бобі ніколі не адрагавала на гэта. Ускуднелая галава ягоная ледзь выглядала з-пад края старога прама перад ім на талерцы павольна астывала цэлая гара маннай кашы.

— Бобі — малайчына! — перахапіўшы погляд мужа, хутка прагаварыла жонка. — Ён амаль не сваёволі, калі мы гулялі на вуліцы,

САМ САБЕ РЭЖЫСЁР, АКЦЁР, СПЯВАК, АКАМПАНІЯТАР, ДЫСК-ЖАКЕЙ, ГАСПАДАРНИК

бывае работнік культуры ў вёсцы

На адным з пасяджэнняў калегі ўпраўлення культуры Брэсцкага аблвыканкама многа гаварылася пра кадры сваёй галіны. Сапраўды, кадры вырашваюць усё, асабліва калі не хапае грошай. А грошай культуры бракавала заўсёды. Таму без энтузіязму працаўнікоў паспяхова арганізаваць работу асобна ўзятага дома культуры, асабліва ў сельскай мясцовасці, ніяк нельга.

Скажам, прыязджае ў вёску на працу малады спецыяліст з універсітэцкай падрыхтоўкай, з саліднай тэарэтычнай базай. І тое, з чым ён сустракаецца, нярэдка прыводзіць хлопца ці дзяўчыну ў шок. Па адпачынку той умоўны спецыяліст, напрыклад, харограф. Ён бачыць сябе, як мінімум, кіраўніком асобнага дзіцячага танцавальнага калектыву або таго гуртка, які пад яго кіраўніцтвам зробіцца неўзабаве ўзорным. А яму, таленавітаму і здольнаму, прапанавалі сельскі клуб з здравым дахам, праблемамі ацэплення, паўднёвым трохгадовым даўнасцю і невялікім гуртком самадзейнасці, удзельнікі якога ходзяць на рэпетыцыі ў залежнасці ад сельскагаспадарчага сезона.

Гэту сітуацыю мы абмяркоўваем з дырэктарам раённага метадычнага цэнтру Камянецкага аддзела культуры Таццянай Кітаевай. Таццяна Уладзіміравна гаворыць, што падобная карціна — не такая вельмі рэдкая. Тыя, хто здолее перамагчы жэўнасці і застасца, сапраўды валодаюць прызынаннем.

— А што рабіць, каб даказаць сабе і астацім, што ты выбраў сваю прафесію асэнсавана, і недарма бацькі і дзяржава трацілі грошы на тваю вучобу?

— Трэба ўсё стварыць. Ісці ў мясцовую школу, дзіцячы садок, прыцягваць найперш дзіцяці. Трэба ўмець зацікавіць і дарослых. Словам, зрабіць так, каб людзям

хацелася прыходзіць у свой культурны ачаг. Для пачатку, вядома, няблага прыбраць смецце і пасадыць перад уваходам нейкія кветачкі, каб зрабіць прымальным знешні выгляд устаноў.

Вельмі важна маладому спецыялісту адразу ўсвядоміць, што ён працуе ў вёсцы. І не крўдзіцца, калі ўдзельнікі харовага або танцавальнага гуртка не прыходзяць на рэпетыцыі, бо першы за ўсё трэба ўбраць з палёў бульбу або буркі. Наадварот, загадзя глядзець, што ён працуе ў вёсцы. І не крўдзіцца, калі ўдзельнікі харовага або танцавальнага гуртка не прыходзяць на рэпетыцыі, бо першы за ўсё трэба ўбраць з палёў бульбу або буркі.

Наадварот, загадзя глядзець, што ён працуе ў вёсцы. І не крўдзіцца, калі ўдзельнікі харовага або танцавальнага гуртка не прыходзяць на рэпетыцыі, бо першы за ўсё трэба ўбраць з палёў бульбу або буркі.

Наадварот, загадзя глядзець, што ён працуе ў вёсцы. І не крўдзіцца, калі ўдзельнікі харовага або танцавальнага гуртка не прыходзяць на рэпетыцыі, бо першы за ўсё трэба ўбраць з палёў бульбу або буркі.

Наадварот, загадзя глядзець, што ён працуе ў вёсцы. І не крўдзіцца, калі ўдзельнікі харовага або танцавальнага гуртка не прыходзяць на рэпетыцыі, бо першы за ўсё трэба ўбраць з палёў бульбу або буркі.

Наадварот, загадзя глядзець, што ён працуе ў вёсцы. І не крўдзіцца, калі ўдзельнікі харовага або танцавальнага гуртка не прыходзяць на рэпетыцыі, бо першы за ўсё трэба ўбраць з палёў бульбу або буркі.

Наадварот, загадзя глядзець, што ён працуе ў вёсцы. І не крўдзіцца, калі ўдзельнікі харовага або танцавальнага гуртка не прыходзяць на рэпетыцыі, бо першы за ўсё трэба ўбраць з палёў бульбу або буркі.

Наадварот, загадзя глядзець, што ён працуе ў вёсцы. І не крўдзіцца, калі ўдзельнікі харовага або танцавальнага гуртка не прыходзяць на рэпетыцыі, бо першы за ўсё трэба ўбраць з палёў бульбу або буркі.

Наадварот, загадзя глядзець, што ён працуе ў вёсцы. І не крўдзіцца, калі ўдзельнікі харовага або танцавальнага гуртка не прыходзяць на рэпетыцыі, бо першы за ўсё трэба ўбраць з палёў бульбу або буркі.

ГІСТОРЫЯ АДНАГО ЗДЫМКА

Выдатны фотамайстар «Звядзе» Яўген Пясецкі аднойчы «падлавіў» мяне ў той момант, калі я ўручаў дзяўчыны-дашкольніцы часопіс «Вясёлка».

Было гэта ў вёсцы Ідэя Шаркаўчынскага раёна. Мы ішлі Дарогай Святых у агнём ад Гроба Гасподня па Віцебшчыне. У Ідэю, помню, была ўрачыстасць у мясцовай школе. Усе жадныя не трапілі туды. І мяне, некаторыя члены творчай экспедыцыі, бавілі час на плошчы.

Ішоў дробны дожджык. Я ўбачыў на вуліцы прыгожую дзяўчыну ў белым сцяры, штоніжак і гумавых боціках. Яна пазірала на мноства людзей, якія з'ехаліся ў Ідэю, і відзець, хацела зразумець, што тут адбываецца. Мне карцела падыйсці да гэтай «сялянчкі».

Я ўзяў яе пад свой парасон, падараваў незнамай дзіўчыцы свежы нумар «Вясёлкі». А ў гэты час Яўген Пясецкі на драму. Яго фотапазней з'явілася ў «Звядзе» і на вокладцы кнігі «Не выжываю, а жыву!..».

«Не выжываю, а жыву!..» кнігі Маргарыты Яфімавай пра мяне і маю літаратурную творчасць.

Надаюна сярод шматлікай чытацкай пошты я знашоў два пісьмы з вёскі Ідэя. Адно напісала мясцовы бібліятэкар Галіна Яблоўская. Яна паведзіла, што ў іх чытальняй зале прайшла літаратурная гадзіна пад назвай «Кветкі пісьменніку».

На ёй адбылася прэзентацыя кнігі «Не выжываю, а жыву!..» Кніга «Мама, Малітва сына» зачытана «да дзірака». Яна для мяне асабіста, як малітоўнік. Уся ваша творчасць мне блізка і дарагая, бо я сама вельмі люблю дзіцяці. А кніга М. Яфімавай пра вас — сапраўдны дапаможнік для педагогаў і бібліятэкараў...».

Другое пісьмо з вёскі Ідэя было ад Марыны Алексанька, з якой нас уваквечаву сваім фотамі Яўген Пясецкі. Яна ўжо ходзіць у

Святлана ЯСКЕВІЧ.

На конкурс апавяданняў

Генадзь Аўласенка БОБІ

— Я паклала Бобі спаць, — прадаваў ён, тарапка падаючы куклу. — І ведаеш, не кладзі мне шмат каштусаў, нешта не хочацца. Лепш завары кавы.

Калі ён вярнуўся, Бобі за сталам не было, талерка з-пад маннай кашы стаяла парожня, а другая талерка, поўная каштусаў з гурдзінак, ужо чакала яго. Так было заўсёды, але ён ніколі не задаваўся пытаннем, куды ж кожны раз падзеіцца каша. Яшчэ ён ніколі не перапытаў нахонт кашы. Уздыкнуўшы, ён проста сёў за стол і ўзяў відэлец. Жанчына села насупраць, трырожны погляд ён дзіўных вачэй літаральна застыў на твары мужа...

Гэта было не вельмі прыемна, але ён ужо звыкся і з гэтым.

Ён шмат з чым паспеў звывуцца за апошні час...

— Я паклала Бобі спаць, — прадаваў ён, тарапка падаючы куклу. — І ведаеш, не кладзі мне шмат каштусаў, нешта не хочацца. Лепш завары кавы.

Калі ён вярнуўся, Бобі за сталам не было, талерка з-пад маннай кашы стаяла парожня, а другая талерка, поўная каштусаў з гурдзінак, ужо чакала яго. Так было заўсёды, але ён ніколі не задаваўся пытаннем, куды ж кожны раз падзеіцца каша. Яшчэ ён ніколі не перапытаў нахонт кашы. Уздыкнуўшы, ён проста сёў за стол і ўзяў відэлец. Жанчына села насупраць, трырожны погляд ён дзіўных вачэй літаральна застыў на твары мужа...

Гэта было не вельмі прыемна, але ён ужо звыкся і з гэтым.

Ён шмат з чым паспеў звывуцца за апошні час...

сваю ролю... — Любі!

